Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NĂM THỨ 80
Số 5649

Ngày thứ ba
31 Aout 1937

Ngày 26
tháng bảy (Đủ)
NĂM ĐINH-SỬU

Lục tỉnh tân văn

COFAT

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

BẢO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard, 57 — SAIGON

Dây thép tất: LUCTINH — Dây thép nói: 20.364

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Thay mặt cho tòa báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
8, Rue Tronchet — PARIS (VIIIe)

GIÁ BÁO

Một năm..	12$00
Sáu tháng.	6.50
Ba tháng.	3.50
Mỗi số.....	0.04

NHÂN CUỘC TRUNG-NHỰT XUNG ĐỘT

Nga-Mỹ sẻ bắt tay

Thái-bình-dương có thể gì hi-vọng ở sự thân-thiện này ma thái-bình không?

Cuộc xung-đột Trung-Nhật đã nổ bùng hơn máy tuần lễ nay làm cho thế-giới rất chú-ý đến, mà lại càng làm cho các đại cường quốc có quan-hệ trong sự giữ dùng theo hòa-ước ở Thái-bình-Dương nhứt là Nga-sô-viết và Mỹ.

Ở Hoa-thanh-Đôn (Washington) cũng như ở Mặc-tư-khoa (Moscou) người ta bao tin rất hài hùng người ta rất tức giận về sự xâm-lược của Nhựt lại mới phát-triển thêm nữa theo ven bờ Á-châu: những cảm giác tương đồng như thế càng kết chặc tình thân thiện về mặt chánh trị giữa hai xứ.

Những việc mới xảy ra gần đây chứng chắc cho sự ước-đoán ấy: Chính là trước nhứt có một đội Thủy-quân Mỹ đến viếng cơ thủy-quân Nga ở Vladivostok (theo một tánh-cách bằng hữu. Báo-giới ở Mặc-tư-khoa đều biểu lộ rất cảm khái trong cuộc hiếu diễn cảm tình ấy và chỉ đó là một sự hợp-thời, vì cuộc thám viếng ấy gặp ngay lúc mà Nhựt đem binh khêu khích chiến-tranh với Nga.

Nhắc lại sự nghinh tiếp rất vui vẻ những phi-cơ Sô-viết thăng trong cuộc bay lên Bắc-cực do dân-chúng và chánh phủ Mỹ, các báo Izvest a và Pravda không quên nhắc lại hai xứ đều dinh dấp trong sự giữ cuộc hòa bình ở Cực-đông và cả những nguyên tắc trong cuộc an-ninh công cộng và sự bắt lý trong cuộc hòa binh. Lại càng có ý nghĩa hơn nữa là đội-thủy-quân Mỹ đã định trong tháng tới đây phải đi Nhựt, mà hôm nay lại đến viếng thăm Nga và dâng lịnh phái qua Tàu đăng lo gìn giữ trong sự để phòng quyền lợi Mỹ?

Sự đời ngày trí hướng như thế làm cho các giới chánh-thức Nhựt rất lấy làm ngạc nhiên lắm.

Lại còn việc rất quan trọng đáng nói trong sự thân-thiện Nga Mỹ đây nữa là: ông Litvinov nhiệt liệt tán thành lời kêu gào của ông Cordell Hull về sự giữ cuộc hòa bình. Người ta biết rằng lời kêu gào ấy từ 16 Juillet đến nay đã có ba mươi bảy nước trả lời rất hiểu đồng tình rồi, mà lại có thư riêng của Chánh-phủ Mỹ tỏ ý cảm động nhiều đối với sự trả lời cũng hai nước như Pháp và Nga, bởi vì thơ trả lời của hai nước ấy đều thảo theo những lời rất nhiệt thành trợ-lực ý-kiến ông Hull. Trong thơ trả lời, ông Litvinov nhắc lại sự hoạt-động của ông về sự giải-binh và việc lỗ-chức một cuộc hội nghị thường-trực về cuộc hòa-bình, và ông chỉ rằng hết thảy những điều của ông Hull đều trúng ngay những nguyên tắc của Chánh-phủ Sô-viết, không những đang tuyên-truyền cho lan rộng mà còn thiệt hành trong chánh-sách ngoại-giao nữa.

Tại Hoa Thanh-Đôn, người ta cũng rất vui lòng biểu-đồng tình với sự mau mắn của Pháp: và Nga liên phản-đối sự chậm chạm của các chánh-phủ Đức, Ý và Nhựt trong sự trả lời cho lời kêu gào của ông Hull. Và người ta càng thấy rõ thái-độ của ba nước phát-xít nầy rằng lời tuyên bố của ông Hull, như báo New-York Times mới chỉ sau đây, là chỉ nay những thời cuộc ở Tây-ban-nha và ở Tàu.

Sự kết-chặc mối thân-thiện giữa Nga và Mỹ và sự chánh đối cuộc giao-hảo về kinh-tế do một hiệp-ước thương mãi rất có lợi cho hai nước ấy lại càng làm cho những nước yêu mến hòa bình càng thêm vui vẻ. Bởi vì Âu-châu và thế-giới đều chia ra làm hai mặt trận, thì đối với sự liên kết của Đức-Ý Nhựt hiện nay đã đến lúc cho các cường quốc dân chủ phải hiệp lại làm một mặt-trận chắc chắn không thể dung tùng cho những sự xâm-lược nào khác nữa.

QUANH VĂN-ĐỀ THI-HÀNH LUẬT LAO-ĐỘNG

Cấm nhặc không được đem rượu và bàn đèn thuốc phiện trong các xưởng thợ

Nhơn bản sắc-lịnh đề ngày 30 Décembre 1936 nói về việc thi-hành luật lao-động, nâng cao trình-độ sanh-hoạt của các nhơn công với và bằng chơn tay, quan Toàn-quyền vừa rồi có ký nghị-định, vì dân lao-động, bắt buộc các xưởng phải thi-hành vài điều thuộc về việc gìn giữ sanh chung.

Theo nghị-định của quan Toàn-quyền thì ở các xưởng phải có nước cho thợ dùng và nước đem sơi có trả lá cho thợ uống. Trong các xưởng thợ, cấm tuyệt không được có rượu và bàn đèn thuốc phiện.

ĐẾN CHIỀU MAI LÀ HẾT HẠN

Vé tiệc mừng quan năm Nguyễn-V.-Xuân

Một nhóm anh em có thiết tiệc mừng ông Nguyễn-văn-Xuân trong dịp mới thăng lên quan Năm, vậy anh em và các thân bằng quyến thức nào muốn dự buổi tiệc nầy xin hãy đến góp tiền lại ông Nguyễn-khắc-Nương 98 đường Lagrandière Sài-gòn.

Buổi tiệc ấy đã định vào ngày thứ năm 2 Septembre. Và xin nhắc rằng: đến chiều mai nầy thì hết hạn nhận tiền dự tiệc. Xin anh em lưu ý.

ẢNH-HƯỞNG CỦA NẠN CHIẾN-TRANH

Người Nhựt mua nước sơn với một giá hết sức cao

Hànội. — Ít lâu nay các hóa-phẩm và vật liệu ở Bắc-kỳ thấy mỗi ngày một tăng rất nhiều làm các nhà tiêu-thụ kêu ca dữ quá. Có một mối lợi bất ngờ tự nhiên cao vọt gấp bao nhiêu lần.

Nhiều người có nương sơn trước kia chẳng trong mong gì mấy, phải đi xin việc làm tại các sở, nay thấy sơn được giá, xin thôi việc ở nhà chỉ chuyên việc trông một nương sơn nhỏ cũng thừa sung túc.

Một thùng sất tây sơn trước giá 6p. nay lên tới 60p. mà khách tiêu-thụ đến là mua chớ không làm khó dễ như hồi sơn còn rẻ.

Khách hàng của những chủ nương sơn, hầu hết là người Nhựt-bổn.

Người ta nói, người Nhựt-bổn sở dĩ mua nhiều như vậy là nhơn cuộc Trung-Nhựt xung đột, nước Nhựt cần nhiều sơn để sơn các chiến-hạm.

Ai cũng biết rằng, cái tài pha sơn của Nhựt-bổn, không mấy người theo kịp.

Họ nói, Nhựt sẽ dùng sơn pha màu nước biển, sơn các tàu chiến, để cho bên địch khó lòng trong thấy. Họ lại dùng thứ sơn các tàu bè, các xe súng cối xay tiếp với màu cỏ xanh để đánh lừa bên địch trên các máy bay, địch-quân không phân biệt được là xe hay là nấm cỏ.

Những sắt vụn, chì, kẽm, thiếc, độ nầy cũng thấy bán chạy lắm. Người Tàu tiêu-thụ các thứ nầy nhiều hơn cả. Họ mua một giá cao rồi đem chất vào trong những khơ riêng để hoặc đem tải về nước bán cho chánh-phủ hay bán cho bất kỳ người nào trả cho họ một giá thật cao.

Nhơn những cơ hội nầy, nhiều người trở nên phát tài lắm.

MUỐN CHO THÂN DÂN CÙNG HOÀ LẠC!

ĐỨC HOÀNG-ĐẾ BẢO-DẠI và Nam-Phương Hoàng-Hậu có xuất ra 3.400p.

Để giúp cho những kẻ cùng khổ, nhơn dịp trở sanh công-chúa Phương-Mai

Hoàng-Hậu NAM-PHƯƠNG

Thật tấm lòng vị-thân nồng nàn không quên những đám cùng đinh trong lúc hoan lạc của Hoàng-thượng và Hoàng-Hậu làm cho thân dân Tam-kỳ phải kính phục và cảm mến vô cùng.

Vậy, chúng tôi, nhơn danh cho đám cùng đinh xấu số nghèo nàn, tật bịnh ở Tam-kỳ chúc cho thánh-thượng và Hoàng-Hậu sống muôn năm.

Huế. — Nhơn dịp Nam-Phương Hoàng-Hậu được một vị Công-chúa, Phương-Mai, Hoàng thượng hết sức đẹp dạ.

Nên muốn cho tất cả thân-dân Tam-kỳ cùng mừng Thánh-thượng và Hoàng-Hậu mới xuất ra một số liền là 3.400 p. để phân phát cho những kẻ nghèo nàn đói khổ nhờ các hội Cứu-tế xã-hội Trung-Nam-Bắc chuyển đạt: và số tiền ấy chia ra như sau nầy:

Bắc kỳ - 1.000 đồng
Nam kỳ - 1.000 -id-
Trung kỳ - 1.000 -id-

SAO KHI HÀNG TÀU NAM-VANG ĐÓNG CỬA

Nhửng việc vận-tải khác lên Lèo

Kể từ 1er Septembre 1937, hãng Tàu Nam-vang sẽ không còn lãnh việc vận-tải thơ từ hành khách hàng hóa mà hãng ấy lãnh từ mấy năm theo sông Cửu-Long giữa Khône và Luang Prabang.

Vậy từ đây theo chánh-phủ thì đường bộ đã làm xong và đi được vững vàng nên đã cho một sở vận tải thế vào cho mau lẹ hơn.

Những việc vận tải mới nầy sẽ tổ chức như sau nầy:

1° Vientiane, Luang-Prabang mỗi tuần một kỳ.

Ngày giờ như sau:

A) Vientiane đi thứ năm sớm mai 7 giờ.

Ban Vang đến thứ sáu sớm mai
Paklay đến thứ bảy chiều
Luang prabang đến thứ ba chiều

Kỳ thứ nhứt khởi ngày 2 Sept.

B) Luang prabang đi thứ tư 7 giờ.

Paklay đến thứ năm.
Vientiane đến thứ sáu buổi chiều

Kỳ thứ nhứt ở Luang-prabang ngày 8 Septembre

II.— Vientiane Savannakhet (chở hàng hóa)

Mỗi tuần một kỳ

Ngày giờ như sau:

A) Savannakhet đi thứ sáu.

Thakhet đến thứ sáu buổi chiều
đi thứ bảy sớm mai.
Pakhinboun đến thứ bảy sớm mai.
Paksane đến chúa-nhựt.
Vientiane đến thứ hai.

Kỳ thứ nhứt ở Savannakhet ngày 10 Septembre

B) Vientiane đi thứ năm sớm mai.

Paksane đến thứ năm chiều.
Thakhek đến thứ bảy chiều, đi thứ bảy chiều.
Savannakhet đến chúa-nhựt.

Kỳ thứ nhứt ở Vientiane ngày 16 Septembre

III. — Đonghа Thakhek Paksane Vientiane

Ngày giờ như sau nầy:

A) Donghà đi chúa nhựt xe hơi 5 h 30
Tchépone đến chúa nhựt xe hơi 11 h
Tchépone đi chúa nhựt xe hơi 12 h.
Bifurcat. Km 80 đến chúa nhựt xe hơi 16 h. 45
Bifurcat. Km 80 đi chúa nhựt xe hơi 17 h.
Thakhek đến chúa nhựt xe hơi 19 h. 30
Thakhep đi thứ hai thuyền máy 5 h.
Pakhinboun đến thứ hai thuyền máy 6 h 40
Pakhinboun đi thứ hai thuyền máy 7h.
Paksane đến thứ hai thuyền máy 16 h.
Paksane đi thứ ba thuyền máy 5 h.
Bantabok đến thứ ba thuyền máy 8 h.
Km 93 đi thứ ba xe hơi 9h.30
Vientiane đến thứ ba xe hơi 12
Kỳ thứ nhứt khởi hành ở Đông-hà ngày 5 Septembre.

B) Vientiane đi thứ năm xe hơi 5h
Bantabok đến thứ năm xe hơi 7h.30
Bantabok đi thứ năm thuyền máy 7h.45
Paksane đến thứ năm thuyền máy 10h.15
Paksane đi thứ năm thuyền máy 10h 30

Coi tiếp trương sau

Tình-sử của một cô chủ gánh xiệt với hai vị quan Trạng-sư sanh song thai

New-York 13 Août. — Một tấm thảm kịch của tình xảy ra, cách vài ngày đây, ở tại Denver (Colorado) trong một cái nhà phố điếm. Cô một vị Trạng-sư danh tiếng ở tại châu thành ấy chết nằm vựa một bên với cô chủ gánh xiệt, mà tới hiện giờ, người ta cũng chưa biết rõ chắc được, vị trạng-sư bất hạnh là Henri Sharkey hay là em Tom, vì cả hai giống hệt nhau khó thể cho người ta nhận ra ai là anh ai là em.

Trong vòng có hơn 30 năm nay 2 anh em của Henri Sharkey và Tom Sharkey đều sống chung cùng nghề nhau, làm Trạng-sư, và cả 2 cùng làm chung một phòng văn nữa.

Và lòng sau nầy, cả 2 được quen biết với một cô chủ gánh xiết tên Bessie Bolt.

Cả hai cùng đều qui mến yêu tha thiết cô thiếu nữ ấy hết.

Câu truyện rối rắm lạ lùng nầy xảy ra trong một thời hạn khá lâu, và nó làm cho cả ba lãnh hồn đau khổ phải điên cuồng, và không làm thế nào giải quyết cho được ổn thoả.

Rốt cuộc, cách rài ngày đây, cô chủ phương xiết với một vị trạng sư Sharkey chết trong một trường hợp hết sức bi mật.

Còn một vị Trạng sư còn sống thì mất trí khôn và phải đem giam cầm vào một nhà thương điên.

Vì thế, vì mấc vào một cảnh độc đoán, nên ai ai cũng phải chịu đời với những trường hợp cầu tấm thảm kịch, và người ta cũng chưa biết người cô sống điên đó là Tôm hay Henri.

NHỚ XEM

Hóa-thiêu Hồng-liên-Tự
(Nơi trương nhì)

PHƯƠNG PHÁP LÀM GIÀU CỦA NHÀ TRIỆU PHÚ ROCKEFELLER

VÌ SAO CÓ THỬ ĐỀN HUÊ-KỲ BÊN TÀU

Thử đền dầu hỏa nho nhỏ mà chúng ta năng gọi là đền «Huê-kỳ» các bạn có biết vì đâu mà có nó không?

Leo lét trong đêm tối, thử đền dầu nho nhỏ kia ở các xứ Âu-Mỹ đã bỏ qua mà dùng đến điện, đèn khí, thế mà ở Á-châu vẫn còn dùng. Nó chính là một sự sáng kiến về công cuộc thương mãi của Rockefeller.

Ai cũng biết rằng, trước năm 1900 thời kỳ cơ-khí chưa cần dùng đến dầu sản, thì hãng dầu lửa của ông John Davison Rockefeller chỉ có một mục-đích: bán dầu cho nhân dân dùng để thắp đèn. Cây đèn dầu hỏa, tự đó ở Âu-Châu đã thế vào cho các cây đèn nến lửa chập chờn, và cây đèn dầu trong khói um. Tuy vậy đến lúc ở Âu-Mỹ đã phát minh được thứ đèn khí, thec à gaz) thì cây đèn dầu hỏa thành ra cũ hủ, đi rồi, không mấy ai dùng nữa.

Nếu thế, ông Rockefellea là nhà chuyên môn về cơ-khí thì ông ta đã biết dùng ngay dầu lửa cho vào các động-cơ như hiện nay thiên hạ đều cần dùng thì không nói gì nhưng ông ta chỉ là một nhà thương-mãi và ông ta chỉ biết một cách: làm thế nao cho dầu lửa của hãng ông bán được chạy, thế thôi

Ở Âu-Mỹ tại đèn khí đã phát minh, mà các động-cơ thì chưa dùng đến sáng: dầu lửa biết bán cho ai?.

Ông «vua dầu lửa» — danh hiệu người ta đã tặng cho Rockefeller — bèn xoay sang phương Đông.

Ông biết ở châu Á, nhứt là ở xứ Viễn-đông, sự tiêu-bộ chậm chạp, dân cùng đang ôm ấp lấy đèn dầu lạc lớ mớ. Ông liền tìm cách cho dầu lửa bán được ở miền châu Á. Nhưng muốn bán dầu thì tất phải có đèn.

Dân Tàu và dân ta thuở ấy đang còn mớ mỉ với sự tiến bộ văn-minh của nước ngoài; và cái chánh-sách bế-quan tỏa cảng vẫn còn thi hành thì làm thế nào mà đem một mối hàng ở ngoại-quốc — nhứt là thứ hàng ấy như dầu lửa là một thứ lạ, trong nước chưa ai biết đến — nhập cảng cho được? Cho nên công cuộc nhà thương mãi Rockefeller chính phục được dân Viễn-đông, chính là một công cuộc khó khăn nhứt, và rực rỡ nhứt trong đời kinh doanh của ông ta.

Muốn cho dân Á thắp dầu hỏa, thì trước tiên phải cho họ có đèn để thắp dầu hỏa đó. Ông nghĩ vậy nên chẳng hề bao công tốn của làm ra ở các xưởng chế tạo Mỹ, hàng triệu hàng ức thứ đèn dầu nho nhỏ mà chúng ta gọi là đèn «Huê-kỳ» ấy chở sang Á-châu.

Ông Rockefeller khi mới bước chân ra đời doanh-nghiệp, thì cũng chỉ có được 1.000 đô-la của phụ thân cho mượn mà phải trả lời 10%. Ông ta biết một mình thì chẳng làm trò trống gì được. Cái sự nghiệp lớn lao của ông, chính là nhờ cái tài kinh doanh, biết lựa người mà chung vốn vậy. Có lúc trong một năm mà ông giải tán hội nầy rồi lập thương cuộc khác có ba bốn đạo.

Trong đời kinh-doanh của ông, ông đã thay đổi người hùn vốn ít nửa là 60 bận. Tuy vậy mặc dầu những người đã có chung vốn với ông, khi ra đến giữ nghiệp bạn bè, và vẫn có đóng cổ phần trong các công cuộc ông trù định.

Nhân thế, mà có vài chục hội thương-mãi khác tuy không ở dưới quyền kiểm-soát tài-chánh, mà vẫn ở dưới quyền bảo-hộ của ông. Ông Rockefeller lo sự rằng, nếu một mai, các hội ấy đứng độc lập riêng mà cạnh tranh với ông ta thì hội ông phải sụp đổ. Ông liền tiếm cách gắn chặt lại với nhau. Vì thế, ông mới bày ra ý tưởng kết hiệp nhiều hội thương-mãi lại dưới một thương đoàn chung, mà bây giờ các nhà thương mãi khắp xứ đều dùng vậy.

Nhưng đem bán đề lấy lời chăng? Không; ông ta biết rằng đàn Viễn-đông ít tin ở hàng hóa ngoại-quốc, nếu bán mất thì chẳng có ai mua; ông bèn đem phân phát cho bằng mất chi cết hạ, dưới cả tiền vốn làm ra nữa. Ông không cốt bán đèn, ông chỉ cốt bán dầu thôi; nên ông muốn chịu lỗ nơi đèn. Đề quảng-cáo cho dầu lửa được thông-dụng vậy. Mỗi cây đèn lại kèm một tờ quảng-cáo bằng hán văn có tụng cây đèn thắp bằng dầu lửa của hãng Standard Oil Company của ông.

Và các bạn có biết thứ đèn dầu lửa đã giúp cho hãng ông ta bao nhiêu không?

Người ta nói rằng: 5.000.000.000 đô-la đầu tiên trong số gia-tài kếch sù của Rockefeller là nhờ ở đấy mà có!

∴

Một người thường nhân dầu có tài trí mấy đi nữa; một mình làm sao có được gia-tài triệu triệu được?

Những nhà tiểu thương mãi bằng dưng thấy tình thế kho khăn ngay, vì trước những lực lượng kinh-tế mà chính Rockefeller đã gây nên thì họ làm gì cho tài chánh cón con của họ được có sức phát triển? Họ bèn kêu xin với chánh phủ Chánh-phủ Huê-kỳ liền ra một điều luật cấm lập thương đoàn, nghĩa là điều luật phản đối với Rockefeller vậy. Nhưng các nhà đương cục chẳng dám đem ra thi hành, vì thương đoàn Standard Oil có hết thân đặc biệt. Sau đến đời quan Tổng-thống Théodore Roosevell, chánh-phủ mới công nhiên đem điều luật ấy ra công kích hãng Standard Oil.

Người ta bèn kiện Rockefeller và nhà chức trách nhận xét ra hãng Standard Oil phạm các điều luật đến 4.222 bận!

Rockefeller bị tố cáo trước tòa án, nhưng tìm không ra ông ta ở đâu mà kết án.

Đến lúc giông tố đã qua, Rockefeller mới lần mò về xứ ở vườn ông gần vịnh d'Hudson. Tòa kết án vắn mặt ông ta:

1.462 bận phải tội và mỗi bận phải phạt 20.000 đô-la.

Thế là tất cả gồm có 29 triệu 24 muôn đô-la, bằng 731 triệu quan tiền tây; nghĩa là 73 triệu mười muôn đồng bạc mình bây giờ.

Rockefeller đang chơi cù (golf — môn chơi dùng cây nhứt — thì ấn ấy đến. Ông ta không chút rộn trí, chỉ cứ việc đánh cù như thường và điềm nhiên nói rằng:

«Cũng có thể còn lâu mới đến lúc thực hành lời tuyên án.» Quả thật, lời tuyên án kia không bao giờ đem giờ thực hành cả.

Tuy vậy, ông vẫn làm «thom mi» pháp-luật Thương-đoàn Standard Oil vì trái với pháp-luật ông ta bèn giải tán và lập ra «Gentlemen Agreement».

Thật ra, cũng chẳng khác gì lúc trước cả.

Ngoài các công cuộc về thương-mãi, ông Rockefeller có lập ra một hội khác. Ông ta muốn chia một nửa tài sản của ông để làm việc từ thiện. Nhưng công muốn cho công cuộc từ thiện của ông cũng có ngân nắp y như công cuộc thương mãi của ông. Nhân đó «Charity Trust» ra đời. Đó là một cơ-quan trung ương của Rockefeller chuyên về các việc có nhân-đạo; giúp cho khoa-học, mỹ thuật của tôn-giáo. Trong 40 năm trời, Rockefeller đã làm biết bao công cuộc vĩ đại cho nhơn loại. Ông đã bỏ ra 15 milliards phát-láng vào hội từ thiện của ông ta.

Đời ông ta là một đời kinh doanh cho đến công cuộc từ thiện của ông ta cũng chính đón ý như công cuộc thương mãi vậy.

HỌC TRÀI

NHÀ IN NGUYỄN-VĂN-CỦA

57, Rue Lucien Mossard
Saigòn

Có bán dây băng (écharpe) cho các quan,—cai và phó tổng, Hội-đồng và Xã-trưởng

Hàng tôt, — Giá re.

Trong vùng đất Việt

Vậy cũng nêu khen

Saigon. — Tên Trần-văn-Xuất, 21 tuổi, nhà ở Chợ-đủi, đêm 29 Août, vào 10 giờ, trong lúc cậu ruột anh ta là anh Tám Mâng đang gây lộn với tên Cần, người ở cùng xóm, nhảy vô bênh vực cậu và can-thiệp, động nhọ tên Cần.

Anh nầy trong lúc nộ bất cập lượng, ghét thông nhỏ mi ông còn nói sửa mà xác láo, hỗn hào, nên liền rút dao cạo cho sẵn trong mình, phi bộ nhảy tới, thích vào ngực tên Xuất một dao khá nặng.

Sức giận tăng nhiệt độ lên quá cao, 1 dao chưa nguôi, tiện tay, anh Cần lại rút dao ra đâm tiếp.

Xuất hãy còn tỉnh trí thấy lưỡi dao xuống mười phân nguy- kịch nên biết thế nhảy ra vòng không kịp, bèn dành liều đưa hai tay ôm đỡ.

Trớn dao rớt xuống quá mạnh, 2 tay Xuất đều bị đứt nặng, máu ra lai láng.

Xuất liền quỉ xuống, lúc ấy thì cậu của Xuất là Tầm Mâng đã biết thế không xong, co giò phóng nước đại để chọc cháu lại đó làm mồi thế mạng.

Người lân cận tới kịp nên bắt hung thủ là Cần tay còn cầm dao, mặt đầy sát khí, dường như đang muốn kết liễu tánh mạng tên Xuất. Tên nầy được chở vào nhà thương Chợ-rẫy liền lúc ấy. Thương tích anh ta có mối nguy kịch, nhứt là vết thương ở ngực máu ra quá nhiều.

Hung thủ đã bị tống giam để chờ ngày ra Tòa lãnh án.

Số chưa mất của

Thudaumôt. — Chị Trần-thị-Bôi, có mua của ông Trương-Nghi, ở làng Chánh-hiệp 2 khoảnh đất trồng cây sơn máu đặng làm quốc bán. cây nầy ở tại cầu Rạch Trăn.

Giá cả xong xuôi là 95 đồng bạc thì Bôi liền cho người đến dọn hôm ngày 9 Aout tới bứa 23 Aout đặng 95 cây còn để tại chỗ chưa chở về.

Thình lình đêm 28 rạng mặt 24 Aout không rõ kẻ nào to gan đến lấy mất hết 30 cây sơn-máu lớn.

Sáng ngày thị Bôi hay mất mới cùng chồng chị là Ng-v-Cảnh đi kiếm nhưng không được chị mới đến làng Chánh-hiệp mà làm tờ cớ.

Ngày kế đó vợ chồng thị Bôi mới đi dọc ineo mé sông Giadịnh để dò la han hỏi ghe thương hồ nhờ vậy chị mới biết trong đêm nói trên đây bọn trộm cây chở cây của chị về tới bến đò Thủdâu-một thì bị lính tuần gặp chúng sợ nhảy xuống sông lội lên bờ giáng mất bỏ bè cây lại.

Mấy người lính nầy mới đem bè cây nầy về bót Rạch-tra ở Giadịnh.

Được tin vợ chồng thị Bôi mừng quýnh liền đến bót Rạch tra trình tờ cớ xin lãnh cây về.

P. M.

Khó hiểu quá, tiền không cánh mà bay ?

Biênhoa. — Ông Ngô v-T., ở làng Tân-phước, là một tiểu điền - chủ rất được người trong làng yêu mến bởi tánh nết hiền lành.

Vừa rồi, ông bị mất một số bạc to, khiến cho ai nấy cũng thương hại giùm cho ông.

Lúc nầy lúa có giá, nên cũng như kẻ khác, ông được nhiều người xa gần tới mua lúa. Ngày 22 Août, có một người nọ ở Thủ-đức nghe lời giới thiệu của bạn nên lại nhà ông T... mà mua lúa cả thảy là một trăm gia. Cứ một đồng một gia, tính ra là một trăm đồng bạc.

Lúc xúc vào bao bố cột vát đem ra xe rồi, người nọ trở vào móc bạc mà trả. Thì có hai tấm giấy hai chục, năm tấm giấy năm đồng với ba mươi lăm tấm giấy một đồng.

Đếm coi đủ, người nọ từ giã ra về, ông T... xô xấp giấy bạc lại chỗ mấy cuốn lịch Tàu để ở ghế dài giữa nhà, động dực khách ra đường. Khi trở vào trọn « bộ lư » ấy thảng thiêu hay độn thổ gì mà biệt hình biệt dạng. Ông xanh mặt té xiêu trên ghế, chập lâu ông cầm trí nhớ coi ông có để chỗ nào chăng, song ông xét lại quả quyết để gần mấy cuốn lịch chắc như hai với hai là bốn vậy.

Mất lúc ấy có ai lại vãng gần đó chăng, thì vợ ông mắc đi chợ, hai người bạn còn ở ngoài xe, còn rại của ông cũng theo một chơn với ông mà đưa khách. Thì ai vào đây mà ăm số bạc đó ? Thật là bí mật. Có một lẽ nầy là chắc có đứa gian nghe ông bán lúa lén tới rình núp chờ dịp ra tay may sao nó thấy ông để sộ bạc nọ một cách hơ hớt, kế thấy cả nhà ra ngoài công nên mau chơn chạy vào « chọt » chớ gì ? Song chưa chắc đúng như vậy. Tội nghiệp bao nhiêu giọt mồ hôi của ông T... đều tiêu ngã.

M. L.

SPORT

Thuốc vấn tại đây có mùi thơm của thuốc bên Tây

Ngon hơn thuốc của các ngài thường hút

5 *xu một gói 20 điếu*

PHAN HOA HỌC

HIỆU

ĐIỀN là một thứ phân rất mạnh

KHÍ Có { 20% chất ĐẠM / 60% chất VÔI

Dùng phân hiệu ĐIỀN-KHÍ đặng làm ruộng trồng mía, hấp, thuốc, cao-su, đậu phộng v.v...thì huê lợi tăng lên bội phần.

BỐ RUỘNG — Mỗi mẫu bỏ 100 ki os thì đủ. Vì phân ĐIỀN-KHÍ là một thứ phân mạnh nên phải rải phân trước khi cấy, khi ruộng cày rồi, bỏ phân ĐIỀN-KHÍ xuống rồi bừa lại. Để tám bữa cho phân diệu bớt rồi mới cấy lúa xuống. Nhiều xứ như Nhựt và Y-đại-Lợi đã dùng lâu nay phân ĐIỀN KHÍ đặng bỏ ruộng và tới mùn mỗi mẫu gặt từ 250 giạ sắp lên tới 350 giạ. Phân ĐIỀN-KHÍ có cái hay là nó trừ hằng sâu bọ và cua.

BỐ MÍA — Mỗi mẫu mía bỏ 300 kilos. Nhớ rải phân trước khi cuốc đất. Rải phân rồi cuốc đất cho phân trộn cho đều rồi để ít nửa 8 bữa mới đặt ngọn xuống.

Như mía trồng rồi muốn bỏ phân ĐIỀN-KHÍ thì nhớ bỏ phân trong khoản hai gốc mía chừng một muốn sanh rồi lấp đất lên.

Trên vùng Hiệp-Hòa hết thảy mía trồng đều có bỏ phân Hóa Học hiệu ĐIỀN . KHÍ.

BỐ CAO-SU — Cao-su lúc nầy đặng giá nên cho ăn phân. Mỗi gốc bỏ chừng 500 cô-ram tới 1 kilo tùy theo cây lớn hay là cây nhỏ.

Như cao-su lớn có cho mủ rồi thì bỏ phân ĐIỀN-KHÍ trên mặt đất (xa gốc chừng 5 tất tây). Nhớ rải cho đều rồi cày lên, làm vậy hết thảy rễ cao-su đều có phân và sẽ mủ tăng lên

Vì phân Hóa Học hiệu ĐIỀN-KHÍ nhiên lắm nên muốn rải cho đều trộn nó với trấu khô hay là tro trấu cho tiện phân rải (một phần phân ít nửa 4 phần trấu).

Như qui Nông gia muốn thí nghiệm phân hiệu ĐIỀN-KHÍ của Bổn Hãng xin có diệp lên Saigon ghé lại bảng của chúng tôi ở lại số 7 *Quai de Belgique* (gần cầu quây) thì chúng tôi sẵn lòng hiến không phân kiểu và chỉ cách dùng hẳn hòi.

ĐẠI - LÝ ĐỘC QUYỀN
Hãng ALCAN SAIGON S.A.
7, *Quai de Belgique.* — *SAIGON* — (Gần cầu quây)

ECOLE MIXTE
« Nguyễn-thị-Tiên »
Quai de la Marne — — Saigon

Bổn trường lại có mở thêm một cảnh trường nữa. Trường dạy từ lớp Enfantin đến lớp thi Certificat d'Etudes primaires.

Bổn trường có lãnh Nam và Nữ học-sanh, ăn ở tại trường; nữ học-sanh từ 6 tuổi đến 20 tuổi nam học-sanh từ 5 tuổi tới 15 tuổi; từ 10 tuổi sắp xuống có người lo tắm rửa mỗi ngày. Về phía nữ học-sanh có dạy thêu thùa, làm bánh, mứt theo Nữ-công. Có cô giáo ở luôn lại trường rong nom nhọc trò.

Madame NGUYỄN-THỊ-TIÊN.
Directrice des Ecoles Mixte

P. S. *Tôi muốn mua 1 miếng đất hoặc nhà hay phố cảng đông lại hai bên đường Paul Blanchy từ gare Thủ nhân trở ra nhà thờ Tân-định. Do nơi bà đốc Nguyễn-thị-Tiên.*

Mỗi món đồ mua lại « Quận-chúa » qui-bà qui-cô đem về so sánh với mấy đồ khác của chị em, nếu đồ của Quận-chúa tốt xin giới thiệu dùm còn không vừa ý đổi kiểu khác.

ĐẠI - LÝ ĐỘC - QUYỀN
Compagnie OPTORG — Saigon

Mardi 31-8-37. — TIỂU-THUYẾT — số 670

紅胡劍俠

Giang hồ kiếm hiệp

火燒紅蓮寺

Hỏa thiêu Hồng-liên-tự

Quyển-Chánh-Sát dịch thuật.

HỒI THỨ SÁU MƯƠI SÁU

Lựu bì-mật, ép hào kiệt đi tu ;
Gặp cầu-tính, phá nóc chùa lánh nạn.

(*Tiếp theo*)

Vừa muốn xem lại cho tử tế, kế thấy anh ở dưới chân đông-lang lơn xen bước ra, tôi lại nghi anh đã thấy cái bóng của tôi dưới đất hồi nãy hay sao nên mới chạy ra động ngó lên nóc nhà mà kiếm ; tôi nghịch liệu rằng nết anh không ngó lên thì hôi, chớ anh ngó lên một tại thì ắt tôi không có chỗ cậy mà núp được ; cho nên tôi không kể gì tới đám hòa ma đó nữa, lo nhảy trái ra la sau nóc chùa mà tránh mắc lật đật, nên vô ý, bước nặng chơn một chút đạp bể hết một miếng ngói.

Tôi liền để ý nghe coi, khi anh nghe tiếng miếng ngói bể đó rồi anh sẽ cử động thế nào. Ai ngờ là tôi thấy anh không ngước đầu ngó lên, mà hai con mắt thì đăm đăm cứ ngó ngay vào chỗ Phật-điện, hình như anh đã thấy việc gì đáng nghi đáng sợ lắm vậy.

Như vậy một hồi lâu rồi sao tôi lại thấy anh đi thẳng lên trên Phật-điện. Lúc ấy tôi mất ở phía bên kia nóc chùa, không thấy rõ được những việc cử động của anh làm sao ? Chỉ có biết được rằng anh không biết có tôi tỏ trên mái nhà. Nhưng trong lúc hấy qui đó tôi liệu bề ết nếu tôi không đạp bể ngói không có tiếng tâm khua động chi, thì chắc là anh cũng không quay đầu lại mà tìm kim gì nữa. Bởi đó nên tôi mới bạo gan nhảy bay qua mái nhà phía bên kia đối diện với chỗ Phật-điện ấy ; thấy anh cũ lâm cứ ngó trên chỗ Phật-điện đó mà coi, chớ không biết có tôi ở trên mái nhà.

Lúc ấy tôi cũng liệu biết anh đi tìm kim cái chỗ âm-hồn chui vào, nên khi anh rọi đèn ở chỗ toà sen đó, tôi tuy ở cách chừ đó rất xa, song chỗ toà sen ấy, bao nhiêu bên, tôi cũng thấy rõ được hết, tôi đếm thử mà coi, vừa lớn vừa nhỏ, cộng có một trăm lẻ tám (108) cái bên ; ấy cũng nhờ tôi tập luyện tự hồi thuở nhỏ, nên mới được nhãn - lực tinh tường như vậy.

Nên khi anh rọi qua phía sau toà sen rồi, thì tôi ở trên ấy không thấy anh được nữa. Nhưng tôi cũng biết rõ chỗ toà sen ấy ắt có cơ-quan bí-mật chi đó chớ chẳng không, phải thân-nhân xem xét một phen mới được ; vì tôi đã vâng mạng thầy tôi mà đến đó là cũng vì việc ấy, nếu chẳng biết rõ thì làm sao cho an làng.

Tuy tôi không biết anh là người thế nào, song thấy anh có đờm - lượng rất to, vừa lớn vừa nhỏ, cộng có một trăm lẻ tám (108) cái bên ; ấy cũng nhờ tôi tập luyện tự hồi thuở nhỏ, nên mới được nhãn - lực tinh tường như vậy.

Nên khi anh rọi qua phía sau toà sen rồi, thì tôi ở trên ấy không thấy anh được nữa. Nhưng tôi cũng biết rõ chỗ toà sen ấy ắt có cơ-quan bí-mật chi đó chớ chẳng không, phải thân-nhân xem xét một phen mới được ; vì tôi đã vâng mạng thầy tôi mà đến đó là cũng vì việc ấy, nếu chẳng biết rõ thì làm sao cho an làng.

Tuy tôi không biết anh là người thế nào, song thấy anh có đờm - lượng rất to, ngó cái cảnh đáng sợ như vậy mà anh chẳng sợ sệt chút nào, lại còn thung dung rọi đèn mà coi, tìm cho ra chỗ bí mật chỗ toà sen ấy ; thì tôi đã đủ biết anh là người có tâm-chí rõ, nên tôi có ý muốn làm quen với anh. Vừa muốn xuống chỗ Phật-điện ấy, bỗng đâu tôi lại ngó thấy trên đầu pho tượng Phật ấy, phường phất có một cái bóng đen lù-lù, tôi lưu thần coi kỹ lại, thì ra một lão sải trọc ở trên trình Phật-đện, bò ngang qua đó mà rình. Té ra chỗ Phật-đện ấy cao lắm, chỗ đầu cái cốt Phật ngang với cây trình trên nóc chùa, cái cốt Phật ấy chất là tâm-bộng cho nên lão sải trọc nọ ở trong cái cốt Phật, tất đã thấy rõ anh rọi đèn mà coi chỗ toà sen ấy rồi ; còn chỗ tôi núp đó, lại thấp hơn chỗ Phật-điện rất nhiều, nên tôi sợ e lão sải trọc ấy ngó thấy, nên tôi mạp sải xuống đó, không dám ngước lên gì hết.

Còn nữa.

TẬP «SƯ-PHẠM HỌC-KHOA»

XUẤT BẢN MỖI THÁNG MỘT KỲ

Giá đồng niên tập S. P. H. K. (Cả phần thầy giáo)... ... ... 5$00

Những vị giáo-sư và viên quan Annam nếu thâu nhận giùm gởi cho bổn-quán, những số bạc mua báo ấy thì bổn-quán sẽ tính cho một phần huê-hồng 5 %.

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES
Société d'Exploitation des Etablissements
BROSSARD MOPIN
Mã nghiện
Sang lập từ năm 1889
số 5 đường Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-mân đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.
Xin mời qui vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.
Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới
Bon-hiệu sẽ gởi cho.

Dây thép đã tắc
(Adresse télégraphique)
MASACAMO — SAIGON

VÔ RA THONG THẢ
Hãng ở đường L. Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô-ma.

NGƯỜI DÂN VIỆT-NAM BIẾT NGHĨA-VỤ

Phải quyên giúp quỹ làm lễ kỷ-niệm nhà đại văn hào J. B. P. Trương-vĩnh-Ký

Đã nhiều lần các bản đều có nói đến nhà văn hào, mà sự nghiệp của ngài đến nay vẫn còn và giúp ích rất nhiều cho sự tiến hoá của dân chúng.

Vậy chúng ta hãy ráng giúp và cổ động cho cuộc lễ kỷ niệm đặng cử hành một cách long trọng cho xứng đáng với những công-nghiệp vĩ-đại của nhà đại văn hào.

Hãy gởi tiền đến các nhà báo nhờ chuyển giao San mỗi khi nhận đặng tiền các báo đều đăng phương danh các nhà hảo hiệp. Gắng lên anh chị em đồng bào!

Cho mướn máy đánh chữ, đủ thứ hiệu máy

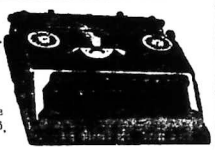

CHUYÊN-MÔN
Sửa máy đánh chữ, porte plume réservoir, đồng - hồ, và compteur kilométrique.
Làm biểu hiệu các hội, insignes.
Bán quan bài, Hội-tế các làng
Bai-Lý:
Bán máy đánh chữ hiệu HERMÈS BABY, chữ tây giá 85$00, chữ tây và quốc-ngữ 95$00. — Bán máy chữa bịnh ho lao phổi, chữa lấy một mình, rất dễ tiện. — Bán xe máy nhiều hiệu tốt tân. — Bán sỉ và bán lẻ. — Khắc con dấu, mô-bia, cẩm-thạch. — Khắc hình bằng ốc sa-cừ, vỏ đồng, vỏ đá. Khắc con dấu, mô-bia, cẩm-thạch.
ĐỖ-NHƯ-LIÊN.
91 et 110, Rue d'Espagne, Saigon
Téléphone: 21.876

Muốn làm đèn Néon
(thứ dùng nơi rạp hát Bóng và những hiệu buôn lớn)
để quảng-cáo
ban hiên
e trong phòng
và các đám cưới
do nơi hãng
STANDARD NÉON LIGHT
98bis rue Lagrandière
Téléphone 20425 — SAIGON
Dùng toàn đồ Huê-kỳ — Có bảo kiết
Đã làm cho *Poinsard et Veyret*, *Albert Portail*, *Pharmacie de Dakao*

HÃY DÙNG THỬ
SAVON

CHUYỆN-NGẮN

Em Thu-Nương

Tặng ai là người đã đau đớn vì tình
THÚY-LINH (Thủ thừa)

Trách ai sao kéo cơ-cầu
Trớ-trêu đôi phút để sầu thiên thu.

Than ôi! Hồi mưa tỉ-tách ngoài hiên, mưa tiếng êm. Đêm như nhắc lại cho tôi câu chuyện rằm xưa, như đem lại rỏ-rệt trước mắt tôi cái cuộc tình-duyên gay cấn, tình duyên ấy đã làm cho tôi say sưa ngây ngất trong mấy ngày xuân, rồi kết cuộc bằng một sự thất vọng thảm linh quá đau đớn, chẳng khác nào một thanh gươm xuyên ngang quả tim nếu tôi không có tin thần rắn rỏi tánh chất mạnh mẽ thì từ lâu tôi đã tự phải kiếp phù sinh để khỏi phải làm mồi cho con tạo.

Ngày qua, tháng qua. Tuy thời gian vì vụt lỡ lôi cuốn cả vạn vật chung quanh mình vào cõi tuyệt bồi nhưng một khi một luồn gió thoảng qua, một đêm trăng mờ một tiếng chó sủa trăng, hay một câu nói vô tình của một người bạn bỗng nhiên đặt lại cái câu chuyện năm xưa ấy vào trong trí nhớ của tôi, rồi thì mối đau thương cố ấy sinh lại toàn lan banh xé quả tim tôi! Êu tan hết tâm hồn tôi; từ đó, vui sống ở đời đối với tôi cũng đều tục - luỵ:

Mối hận nơi lòng ai thấu rõ.
Tình xưa ôm giữ đến ngàn thư

Từ hình ảnh, dáng điệu đến lời ăn tiếng nói của em Thu Nương bỗng nhiên hiện ra trước mắt tôi. Em Thu-Nương là một liệc nữ đã hi sinh cả lạc thú của ái tình để phụng thờ chữ hiếu.....

Kỳ nghỉ hè năm ấy kết mảng năm học thứ ba của tôi nơi trường trung-đẳng Mytho. Nỗi sớm mai ngày bữa 13 Juillet 193... nhà trường có tổ-chức một cuộc phát phần thưởng cho học sinh. Cũng như mấy năm trước cha mẹ tôi đều có đến dự lễ ấy cả, nhưng kỳ nầy có một cô thiếu nữ đi chung với Liêng tôi. Cô ấy tuổi lối 16, 17 gương mặt trái xoan sáng rỡ như trăng rằm, mười sáu, mủi hơi cao, cặp mắt đen nhánh long lanh với đôi lông mày dài và cong, trên cặp mô tươi thắm luôn luôn nở một nụ cười kinh đào. Cô không phải có cái đẹp long lẫy giũn giẩy và kiểu ngạo như phiền nhiều phụ nữ khác, trái hẳn, cái đẹp của cô kính đáo dịu dàng lắm sao! Càng ngắm xem càng thấm thùy.

Lâu nay vì mắc lo cần cúi trong mấy quyển sách mê mẩn theo những cuộc lẳng-mạn của những bực tao nhơn mặc khách Pháp Lamartine tiên sinh, Rousseau tiên sinh trí óc đã giao-thác cho những nhà triết học, toán học.... Ôi chưa hề để ý đến phái đẹp đương thời, mặc dầu các bạn có nỗ đùa tặng cho cái biệt danh là «phi-lỗ-cốc»

Hôm nay ngẫu-nhiên tôi gặp Thu-Nương, lại để ý đến nàng phải người đẹp lại đối với tuổi ngày như tôi đó ai khỏi cảm thấy quả tim mình rung động.

—Anh Thủy - Linh học năm thứ ba chị Thu-Nương một bạn gái của em.

Đó là câu giới thiệu của Liên em tôi. Thế là Thu-Nương và tôi bắt đầu quen nhau từ buổi ấy.

Bạn sợ hai bên còn rút rắt e lệ một đôi khi tình cờ chúng tôi gặp nhau, thì cả hai điều mất vẻ tự nhiên nhứt là Thu Nương hễ liếc mắt thấy tôi là mặt đỏ bừng, chơn tay luống cuống. Trong cặp mắt đen nhánh lóng ánh một tia sáng thẹn thùng ngượng nghịu. Hai đều ấp-a ấp-úng chẳng nói được câu nào hoxuống. Về sau tôi thấy rõ nàng cố nén sự thẹn thùng để giữ thái độ điềm nhiên. Lần lần hai bên không còn e ngại sụt sẻ chi nữa. Bà Huyện mẹ nàng thấy tôi ăn nói khuôn phép nên cũng cố chiều mến yêu tôi lắm. Những buổi sáng sớm trong trẻo những buổi chiều mát mẻ tôi thường đến nhà nàng để cùng Mạnh em trai nàng hoặc đánh vợt hoặc bàn bạc về văn chương, về cái bực văn-hào Việt-Nam hay Pháp quốc. Nhiều khi, nàng đương ngồi thêu bên vàng nghe tôi nói đến mấy chuyện hay vui, thì nàng cùng hai tôi đồng cười.

(Còn nữa)

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250.000 đồng bạc
Sáng lập năm 1927
Hội quán: 54-56, đường Pellerin, Saigon
R. C. Saigon n° 61

Dây thép: CREDITANA-SAIGON
Dây thép nói: SAIGON — 21.826

— Công-ty nhận tiền TIẾT KIỆM của bá tánh, tiền gởi sanh lời 3 ly rưỡi mỗi năm, sẵn tháng tính một lần và nhập vô vốn mà sanh lời nữa. Tiền nầy muốn rút ra chừng nào cũng được.

Công-ty cho vay thế chương về Quốc trái Đông-Pháp, về Quốc trái Crédit National và những phiếu nào mà Chánh-phủ Đại Pháp hay là Đông-Pháp phát hành hay là chịu bảo chứng.

— Công-ty cũng nhận lãnh giữ cho hạn hàng và lãnh tiền lời những vé quốc-trái và nhận do sổ những phiếu nào có dự cuộc xổ số hằng tháng hay là hằng năm.

Bổn-hội có mua bên Pháp hộp Tiết-kiệm tốt đẹp bằng sắt mạ kẽm, để cho bá tánh mượn dùng. Xin qui vị hãy đến hội quán hay là viết thơ mà hỏi cách thức mượn hộp Tiết kiệm ấy.

(Về đường chuyện khác xin Hỏi thăm Văn Hội)

Tôn chỉ của bổn hội: LÀM VỀ VANG CHO XỨ SỞ MÌNH

BẢN TRỊ SỰ DANH DỰ VÀ CỐ VẤN:
Chánh hội trưởng: HUỲNH ĐÌNH-KHIÊM, (vắng ngài cả tước lộc).
Phó hội trưởng: M. THÂU-TRỊNH TRẠCH, được bầu cử theo điều 24 trong điều lệ.
Hội viên: Dr BIAILLE de LANGIBAUDIERE,
« M. Denis TÊ-PHÁT-AN,
« M. LƯU-VĂN-LANG,
« M. NGUYỄN-VĂN-THỊNH,
« M. TRẦN-VĂN ĐÔN
« M. TRẦN-HỮU-LẦN,
« M. TRỊNH ĐÌNH THẢO,
« NGUYỄN THÀNH LIÊM.

BẢN TRỊ-SỰ VÀ QUẢN LÝ
Chánh hội trưởng: M. TRƯƠNG-TẤN VI,
Quản lý Thanh tra: M. NGUYỄN-TẤN-VĂN,
Hội viên: M. BÙI QUANG-CHI,
« M. ĐẶNG-VĂN-GIÁN,
« M. J. B. NGUYỄN-HƯNG-VINH,
« M. Alexis THÁI V. LẦN
Tổng-lý: M. Paul LÊ VĂN GÔNG

BÀY BÁNG
Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bên Pháp mới gởi sang các thứ dây bảng (écharpes) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các qui ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá, Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho qui ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin qui ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard
SAIGON

PHARMACIE PRINCIPALE
SOIRENE

M. HEUMANN
SUCCESSEUR
SAIGON

TỰ-NAM
1865
BA ĐỜI
ĐỀU DÙNG
THỨ THUỐC
HIỆU NÀY

HÃNG BẢO-KÊ

HIỆU

La Providence et

L'Industrielle du Nord

ÔNG BOY-LANDRY

Làm Đại-lý 17, Place du Théâtre, 17 -:- SAIGON

Hãng Bảo-kê nầy chuyên lo bảo-kê cho những xe-hơi, nhà cửa, phố và hàng-hóa cho anh em. Những người ở Saigon, Cholon hoặc ở trong Lục-tỉnh mà chịu bảo-kê với hãng nầy, nếu gặp lên rủi ro hư hại việc gì, thì hãng sẽ bồi thường một cách rất mau lẹ vô cùng. Xin anh em lưu-ý . . . . . .

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

DƯỢC HƯỞNG BẠC ÂN CỦA CHÁNH PHỦ LẬP RA NĂM 1875

Hội nặc-danh vốn 120.000.000 quan

Vốn đóng tất: 120.000.000 quan — HỘI QUÁN

Vốn tồn trữ tới ngày 31-12-32: 125.000.000 quan — 96, Bd Haussmann PARIS (VIIIe)

Chủ tịch Hội-đồng quản-trị: M. René THION DE LA CHAUME

Tổng Giám-đốc: M. PAUL BAUDOUIN

Tên đánh thép tắt: INDOCHINE

CÁC CHI-NGÁNH VÀ ĐẠI-LÝ

TRUNG-HOA	ĐÔNG-PHÁP	CÁC XỨ KHÁC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT BAYARD	BATTAMBANG	
HANKEOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
	HANOI	NOUMÉA
PÉKIN	= HUẾ =	
	NAMDINH	PAPEETE
SHANGHAI	PNOMPENH	
	QUINHON	PONDICHERY
TIENTSIN	TOURANE	
YUNNANFOU	= VINH =	SINGAPORE

GIAO THIỆP KHẮP CÁC NƠI TRÊN THẾ GIỚI

Làm đủ các công-việc ngân-hàng và buôn bán đổi chác

CHI-NGÁNH Ở SAIGON -:- QUAI DE BELGIQUE

R. C. N° 1

CHO MƯỢN TỦ-SẮT

Cỡ các tủ-sắt tính mỗi phân	Thời hạn và giá tiền mướn			
	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Nhỏ 18 × 26 × 50	2$00	3$	6$00	10$00
Trung 18 × 52 × 50	4.00	7.00	10.00	20.00
Lớn 36 × 52 × 50	7.50	10.50	15.00	30.00

Quí ngài ở Lục-tỉnh lên Saigon chơi có đi Thủ-Đức ăn Nem, xin mời vào

SUỐI

GÒ-XOÀI

nay đã chỉnh đốn lại thành một cái « Tiên-cảnh »

NEM, CHẢ GIÒ, CHÁO GÀ v.v..

CHUYỆN NGẮN

PHỤ PHÀN

của HỒNG-THANH

Cái đêm nay là đêm gì, mà đối với cô Trừ nó buồn rầu, bàng-khoăng quá đỗi, nằm trằn qua trở lại, rồi thình thoảng lại chép miệng thở dài. . . .

Dầu cho cái ngày vừa qua có phải đi cầy-hồi mệt nhọc, và trong cái đêm nay mưa gió vần rỉ rả ảm-thảm lạnh lùng lẻ-loi, nhưng cô Trừ bất kể đêm cả, cô quên mệt và quên lạnh; cô thức trằn trọc để nhớ lại một câu chuyện tâm sự, vừa chua cay vừa bực-tức. Cô anh hương quan hệ đến tương-lai rực rỡ và tuổi trẻ tươi đẹp của cô.

— Tết năm ấy! Cách nay đã ba năm rồi, ngày mùng bốn cúng lất; anh hai Ngọ có dẫn ba anh chàng: Niên, Mẹo và Thanh đến nhà thăm viếng. Anh Ngọ vốn bà con cô, cậu với cô Trừ, nên bạn khách của anh mời đến, lẽ tất nhiên là được song thân cô Trừ, anh cô, và cô tiếp đãi niềm nở tử tế.

Đến nhà đã quá mười một giờ trưa, nên khách được nể thôi-thoát bữa cơm mai; mà vì chủ nhà cố-tình nài ép quá, cho nên khách cũng phải vị bụng ngồi lại ăn bánh bao và bánh ếch. Anh ruột cô Trừ và anh hai Ngọ tiếp chuyện thân mật vui vẻ; còn cô, như một tên bồi bặt thiệp, chăm nước, mở bánh khuyến mời.

Ăn bánh vừa lưng lửng, anh Ngọ lại cất cớ kêu rượu và đồ nhắm, ba chàng kia sợ bày biện, cằn nhằn anh Ngọ. Song, chẳng dợi đề trễ, anh cô Trừ đã vội vàng đem rượu nếp — rượu rừng — và ly, nhạo ra. Cô Trừ thì sắp một dĩa khế xắt mỏng bưng lên. Thế rồi qua lại với nhau — chủ, khách — ít câu khiêm nhượng, đoạn cụng ly, luân phiên nhau hết một nhạo, kế một nhạo nữa. . . .

Trong ba chàng duy có Thanh là từ chối quyết không uống; Thanh ăn cầm chừng khế, mà chuyện vãng và cứ mãi tâm-tắt khen; khế ngọt quá!

Niên với Mẹo thì có ý đề đặt hơn anh cô Trừ và anh Ngọ; chỉ có hai anh nầy, ỷ của nhà, nên càng uống càng chuyện vãng lã lơi đùa bỡn.

Anh Ngọ vụt cười buột miệng nói: bốn đứa mình bợm rượu thì nhậu với nhau xứng lắm. Còn Thanh không biết uống thì rủ con Sáu — thứ của cô Trừ — nó ăn khế ngọt với cho vui. Đoạn bốn anh rượu lại phá ra cười, cười rủ rượt.

Thanh thẹn đỏ mặt, kiếm chuyện nói chống chế. Còn cô Sáu thì mỉm môi, lườm anh Ngọ một cái, rồi bỏ đi xuống nhà dưới. Kế đó, có cô Môn, cô Đợi, cô Tầm ở bên xóm tới chơi.

Anh Ngọ liền hô dẹp tiệc, và xáp qua mời ba cô kia đánh bài tới — vì anh biết mấy cô ấy thích đánh thử bài ấy lắm — cô sáu Trừ cũng rủ ăn cần thêm, thế là một chập sau gây nên một sòng bài tới i vân cái hai xu, vân con một xu; đánh ăn thua nhỏ, dễ giải buồn trong ba bưa Tết.

Mẹo, Ngọ, Niên, anh cô Sáu và ba cô: Môn, Tầm, Đợi; cả thảy là bảy người! — trọn bộ — ngồi vào.

Con Thanh không biết đánh, nên nhắc ghế ngồi ngoài coi.

Đánh một chập, hơn thua độ vài chục bạn; mà cơ-khô, anh Ngọ thì chưa được tới bán nào hết, anh cứ móc ra mất hết bộn xu. Day qua thấy Thanh ngồi kề bên, anh Ngọ bèn điều: rượu không uống, bài không biết đánh, ngồi con ngồi dầy tru tới nửa sao; thì cứ việc xuống nhà dưới mà nói chuyện với con Sáu còn thú vị hơn.

Anh Ngọ thì nói chơi, mà Thanh thì thấy bạn thua bài, tưởng là bợm dị-đoan: có mình ngồi gần « xui », nên nói mát bảo tránh, bởi vậy Thanh bèn rảo bước ra ngồi ngoài hàng ba, ngầm nghĩa mấy chậu kiển.

Ngồi độ một giờ đồng hồ, mà trong nầy bọn con-bạc mải nói cười; mê-cọ về-với nhau nên quên nhắc tới Thanh. Thấy thế, cô Sáu ái ngại, sợ khách bơ-vơ buồn, nên làm dạng, có bước ra mời nhỏ-nhẹ: Thưa anh...! vào trong nhà ngồi chơi!... Thanh cất tiếng em ái: Dợ! để tôi ngồi đây cũng được!.

Đưng ngẩm nghĩ một chút, cô Sáu bỗng đột ngột nói: « Đi một bọn với nhau anh hai tôi lệ quá, mê bài tới, quên cả anh em »

Thanh mỉm cười: cô sao đâu? Để anh chơi, tôi không biết đánh, ở ngoài là đành phận.

Như muốn an-ủi hiện-cảnh của anh chàng khách: cô Sáu mới kể-lể một chuyện của cô gặp: Hồi Tết năm ngoái, tôi đi với ba chị Môn, Đợi, và Tầm muốn thăm dì chị Môn ở làng dưới, ba chị ấy, họ gặp sòng, ngồi « cọ về » mai, bỏ tôi lạ-lùng trơ trọi, cũng như anh bữa hôm nay.

Thanh lại mỉm cười! ngó lên nhìn cô Sáu rồi đáp: « Ừ vào cảnh ấy, có cảm thấy có lạ-lùng, trơ-trọi là phải; bởi chưng cô là gái... mà cái gia-đình kia.... chắt cô mới được biết và đến lần đầu. »

— Còn anh? cô Sáu hỏi

— Còn tôi thì không thể tối vẫn vui và tha-thới; vì tôi là trai, phải cần dạn-dĩ huống chi lại có cô tử-tế hỏi han . . .

Đang lúc ấy, thì có tiếng

(Coi tiếp qua trương năm)

CHOCOLAT NESTLÉ

Chẳng những là đồ để tráng miệng quí, mà nó cũng là một món ăn bổ khỏe

CHOCOLAT NESTLÉ

HO LAO

Cho nên thấy ho thường mà không lo điều trị, sau để lâu sẽ thành ra ho lao.

Phải trị lập tức khi mới ho sơ bằng thuốc PULMOGENINE, ho bốn lần mỗi ngày. Một muỗn canh với một chút nước trà, sẽ dặng hiệu nghiệm, đã trừ dặng ho và bổ phổi.

PULMOGENINE là một thứ thuốc trị bịnh ho rất thần hiệu.

Hỏi người bịnh nào đã dùng thuốc PULMOGENINE rồi thì sẽ rõ sự hiệu nghiệm của nó.

PULMOGENINE VE LỚN GIÁ 1$50

Có bán khắp nhà thuốc tây.

Chỉ trừ: Pharmacie Centrale, T. MUR. 1856 701, Boulevard Bonard, Saigon

Ai muốn dùng thuốc Tây mới, tốt hạng nhứt? Ai muốn có người bảo-chế thiệt kỹ càng các toa thuốc cả: các quan Đốc-Tơ!

VẬY XIN QUÝ VỊ ĐẾN TẠI:

pharmacie franco-asiatique

PHÁP-Á DƯỢC PHÒNG

RUE DES MARINS, 219 -:- CHOLON

Thì đó sẽ có ông PHẠM-HỮU-HẠNH nhứt hạng Bào chế-sư, tiếp rước qui vị một cách mau-mắn và vui-vẻ

Thuốc mới và tốt nhứt-hạng, giá lại rẻ.

Qui vị ở Lục-Tỉnh gởi thơ đến mua thuốc, thì chẳng tới nơi lãng thì bánh, giá thuốc tính rõ mười phần lại không tính tiền cước-phí.

TÍNH BARIA

Chương-trình cuộc đấu-xảo súc-vật tại sở Thú - Y trường đua

Ngày 4 và 5 Sept. 1937

Ngày thứ bảy 4 Sept. 1937

7 h. — Lễ khai - mạc cuộc đấu-xảo.

8 h. ½. — Nhưng viên - quan đi viếng các gian nhà dự cuộc.

8 h. ½. — Trình diện những chủ nuôi súc-vật.

8 h. ½. — Ban hội-đồng đi coi chấm thưởng những súc-vật.

19 h. 20 h. 21 h. — Hát bóng Diễn tuồng dạy về cách nuôi heo) tại chợ Phước-Lễ.

Các trò chơi lặt vặt được ngày.

Ngày chúa nhựt 5 Sept. 1937

7 h. ½. — Đua ngựa.

8 h. ½. — Bán giản.

9 h. ½. — Chưng và bán những bông giấy bánh mức Annam.

8 h. — Trò chơi của Hướng - đạo sanh trong tỉnh.

10 h. ½. — Trình diện mấy người thợ sơn Mọi và nhạc Mọi.

10 h. 1/2. — Phát phần thưởng và cấp - bằng cho những người nuôi súc - vật được chấm thưởng.

Các trò chơi lặt vặt được ngày.

CLINIQUE MÉDICALE

Téléphone: n° 256

DOCTEUR PHAN-TẤN-THIỆT

Ex assistant en dermato syphilographie à l'hôpital St-Louis Paris Ancien médecin attaché aux services de Bureau vaccination créés par le Ministère de l'Hygiène pour la lutte antivénérienne

a phòng nuôi bịnh giá rẻ và phòng thương hạng mát mẻ êm tịnh. Có nơi để thử máu, đờm, nước tiểu, nước ốc, xét vi-trùng bằng kiến tiểu vi .. Có chỗ riêng để rọi điện crodie diagnostic và chữa bịnh bằng quang tuyết darsonvalisation, ondes courtes. . . .

Trị các chứng bịnh và chuyên-trị các chứng bịnh đờn-bà, bịnh đau gân đau xương, bịnh huê liễu kinh niên

Thiên hạ đồn

Muốn dùng hột Xoàn mới thật tốt nên đến tiệm: Ba-Quan là chỗ mua hột Xoàn mới khéo nhứt.

Mua hột Xoàn mới Ba-Quan được sự tin cậy, không khi nào chết nước đổi màu, có thể dùng như Xoàn Tây.

Hột xoàn mới Ba-Quan chỉ bán tại tiệm Ba-Quan (58) Rue Vannier, Saigon, Cho-cũ, N° Téléphone 21.476.

PHÒNG COI MẠCH NGUYỄN-VĂN-KHẢI

Lương-y bổn quốc trị ế

Médecin libre

GIỜ COI MẠCH

Sớm mai.. đến 7 h. đến 10 h.

Chiều .. .. đến 15 h. đến 18 h.

20, Route provinciale 15 (Gần gare xe điện) GIADINH

Phụ phán

(Tiếp theo trương tư)

anh Ngọ trong gọi ra : Anh Thanh ơi, cô bạc cắt đưa tôi mượn vài cắt nào! tôi có giấy năm « Con công » Đây mà mấy chị nầy lỉ vốn quá thôi không nổi.

Thanh liền đứng dậy đi vào, đưa liền cho anh Ngọ mượn.

Một chặp chàng ai trở ra ngồi chỗ cũ. Nhưng cô Trử đã đi xuống nhà dưới tự nầy rồi. Thanh có ý trông chừng cho cô Sáu trở ra đặng nói chuyện cho đỡ buồn. nên cứ ngó mong hoài mà cô Sáu vẫn vẫn dạng

Đến ba giờ chiều, sòng bài rã ; vì Niên và Mẹo muốn kiếu về, chớ mấy tay kia còn mê « ăn thua » dử lắm ; nhứt là ba cô : Đợi, Món và Tâm.

Cả thảy đều xa tiền tình thử vốn lời, thì rỏ ra bên « ba cậu » mất gần một đồng sáu cắt.

Cô sáu Trử thấy thế không vui, cô liền bỏ giọng « nhân nghĩa » cho ba cô nọ nghe, và nhờ vậy nên ba cô kia xiêu lòng, chịu trả lại số tiền ăn cho bốn anh nọ.

Khỏi mất tiền, bốn anh rất đỗi vui, song cũng còn làm mặt quân-tử. từ chối đôi ba phen, chừng thấy ba gái quyết tình, bấy giờ mới chịu nhận.

Đánh bài mà thua khỏi mất tiền, người ăn chỉ đủ vốn ; cũng nhờ cái dịp ấy rồi đôi bên được hiểu biết nhau.

Một mâm cháo đậu xanh đường phèn dọn lên... Cô Sáu ân cần mời hết đôi bên khách trai, bạn gái, cũng ngồi ăn rồi mới được về.

Cô khéo mời quá, nên chẳng một ai viện cớ chối từ được ; nên phải cố gượng ngồi lại rằng nuốt mỗi người một chén, lấy lòng.

Xong tiệc ; Ngọ, Niên, Mẹo và Thanh bắt tay chào anh cô sáu Trử và chào luôn cô Sáu, cô Đợi, cô Món, và cô Tâm.

Xem chừng chó, luôn-tiện cô Trử đưa khách ra tận cửa ngõ ; khi cô sắp chào lần chót đặng trở vô, thì Thanh đi sau hết, như hứa-tình, chàng nói nhỏ cô Sáu Năm lời, cũng ngày này, tôi sẽ đến thăm cô ... »

Cô Sáu nửa vui, nửa thẹn-ngày người ra, lẳng-lặng liếc nhìn.

Rồi, khách và chủ phân ly.

Cách độ hai tháng sau, anh hai Ngọ tới chơi nhà cô Sáu ; sẵn vui miệng anh thuật lại cuộc hội ngộ trong lúc Tết, và anh tỏ cho cô Sáu biết rằng : Anh Niên đẹp gỡ cô Món, anh Mẹo chịu cô Đợi, anh Thanh thì khen ngợi cô Sáu, và còn anh, anh rất bằng lòng cô Tâm.

Mà quả đúng y như lời anh Ngọ nói : qua tháng bảy năm đó anh Niên cưới cô Món ; rồi đến tháng mười, anh Mẹo cưới cô Đợi cách ít lâu anh Ngọ lại đi nói cô Tâm

Tết năm đó, năm kế và năm sau nữa, luôn ba cái Tết đều có mặt anh Ngọ, anh Mẹo và anh Niên đến chơi nhà cô Sáu. Duy có một mình Thanh — dả dính ninh hứa — mà chẳng thấy tới lần nào.

Cái người : rượu không uống, bài không đánh, gương mặt đoan-trang, nói năng đằm thắm âu, lý đâu lại phụ-phàn với tình yêu ; lẳng xao câu tục ước, để cho ai khách khuê-phòng phải mòn mỏi trông chờ, mà chẳng hoài tưởng đến ngọ-y xuân ?

Đã nhiều lần cô Sáu muốn hỏi ngay anh Ngọ cho biết tông tích của Thanh nhưng hờ mối lòng luống ngại để mặc cho thời-gian trôi dòng nước ; nỗi niềm kia mình chỉ biết cho mình.

Tính-cờ : buổi sáng nầy, cô sáu lại được hay tin anh Thanh cưới vợ. Đám cưới của anh rầi rinh rang long-trọng ; nhưng bạn của anh chỉ là một gái thôn-dã lầm thường !.....

Thế nên đêm nay cô Sáu, thất vọng ; cô thổn thức suốt canh trường riêng trách cứ lầm lòng ai ;

— Thanh ơi ! chẳng tưởng nhau thôi, thà đừng gieo những lời sắt son gắn bó : ba năm chờ đợi uổng bấy công tình !

HỒNG-THANH

Tên giết lính Đua đã trốn có rất chăng ?

Tây-ninh. — Lính Đua bị ám-sát trong lúc thừa hành phận sự đã lâu rồi mà nhà chức trách chưa tìm ra thủ-phạm. Ngay từ buổi xảy ra vụ đó, sở mật-thám đã phái người tận-tâm lùng bắt.

Chúng tôi cũng đã có nói đến nhiều người đã bị bắt rồi, song khi đem lại cho kẻ đã nhớ mặt thủ-phạm nhìn thì họ đều nói không phải.

Tuy nhiên thám tử không phải vì đó mà ngã lòng thôi chi, họ vẫn tận tâm theo kẻ sát nhơn quyết làm sao bắt được họ mới vừa lòng

Cứ theo một cái tin vừa hay tới tai chúng tôi thì vừa rồi những thám tử đã tiếp được một cái « tuy đó » rất đặc-biệt.

Họ hay rằng họ sẽ bắt được thủ phạm trong nay mai.

Bộ rã họ vẫn lên lối tìm kiếm ở miệt Thầu-Dầu, Giản-ngà, giả dạng người nhà quê hết tới chỗ nầy rồi tới chỗ khác. Những nơi như Bến-cùi, Bông lịnh, Sác-La, Bờ-Cọp đều chơn họ đã dầm bấy.

Khi họ tớ giáp gần Tây-ninh họ tiếp được tin rằng có một tên nọ bộ tịch lỏ ra người hết lương thả gần miệt đó. Đã quyết rằng tên đó nó luồng trong rừng Chà-là, nên thám tử liền rời bỏ Bến-cùi mà len lỏi vào đám cây buội rậm một bước tiến tới là một bước nguy nan.

Đi trọn một ngày một đêm trong rừng đến sáng ngày sau trời vừa từng bưng thì trước mặt họ trên nhánh cây, một cái ví thì treo tòn ten nơi ấy. Coi lại thì kẻ đó mình mẩy có xăm giống lạc với lời khai của những người đã chứng kiến vụ ám sát anh lính Đua. Từ thì đã lạnh ngắt và có lẽ chết đã mấy giờ đồng hồ rồi.

Người ta định rằng kẻ chết đây bị lính vây kiềm hoài nên lọt vào rừng, sống một cách bết sức vất vả, thốn thiếu

Biết trước được, thế nào rồi đây nó cũng sẽ sa vào lưới pháp luật, không thì cũng chết vì đói lạnh nên mới mượn sợi dây kết liễu cuộc đời.

Đó là lời người ta đoán như thế chớ chưa biết có quyết là phải không. ?

Chờ xem

DẦU MÃ ĐỀNG
THUỐC HƯU
của ông
Lương-y DEHAUT
mà
XÒ
thì chẳng sao chi phải

CỨ ĂN
và an dưỡng trong phòng.
Thuốc nước nầy dễ uống lắm và đã mau có tài sở rất êm thấm.

Bán tại
Nhà ông Lương-y DEHAUT, 121, Đường "St Denis", Paris, và bán trong các tiệm thuốc đều có bán.

Institution CHAN-THANH

54-72, Rue Marchaise
1-15 entrée 54 Marchaise } SAIGON

Dạy đủ các lớp Tiểu-học và Cao-đẳng Tiểu-học
(Từ Cours Enfantin đến 4ème Année)

Từ lâu tới nay, năm nào bổn trường cũng chiếm giả, quan quản về tỉ-số học trò đậu, bảo chi trong nước đã nhiều phen khen ngợi và nông trang. Năm 1936 được đặc sắc nhiều ; mà năm 1937 lại càng hơn nữa trong 76 trò thi đậu được 53 trò.

1 Vang-thi-Chả (Giadinh)
2 Lâm-thị-Huyền (Bacliêu)
3 Đặng-kim-Lai (Giadinh)
4 Lê-thị-Tai (Saigon)
5 So-kim-Suy (Battambang)
6 Nguyễn-ngọc-Anh (Thudaumot)
7 Thai-Bach (Cholon)
8 Lâm-văn-Bửu (Baria)
9 Nguyễn-Văn-Châu (Saigon)
10 Trần-đoan-Cấp (Cholon)
11 Hoàng-văn-Dinh (Quangnam)
12 Bùi-văn-Dai (Cholon)
13 Lâm-văn-Đai (Saigon)
14 Phan-văn-Điệu (Sadec)
15 Trinh-văn-Đức (Giadinh)
16 Lê-bảo-Gia (Bacliêu)
17 Hàng-trung-Bai (Cholon)
18 Nguyễn-văn-Hai (Saigon)
19 Kimkivon (Châudoc)
20 Trần-cao-Kiải (Vĩnhlong)
21 Đoàn-văn-Lanh (Giadinh)
22 Văn-văn-Lực (Poompenh)
23 Trần-công-Lượng (Soctrang)
24 Trương-Long (Saigon)
25 Lý-Huỳnh (Soctrang)
26 Bùi-Luận (Phanthiết)
27 Lê-công-Trương (Saigon)
28 Lê-minh-Nhứt (Saigon)
29 Lê-văn-Ngô (Giadinh)
30 Phạm-năng-Vinh (Baenhh)
31 Trương-Phat (Thủ-dương)
32 Nguyễn-văn-Phát (Sa gon)
33 Dương-quang-Sải (Saigon)
34 Trần-văn-Trước (Cholon)
35 Nguyễn-thị-Loan (Longxuyên)
36 Bùi-quang-Tân (Bacliêu)
37 Phan-thang-Văn (Saigon)
38 Phương hoàng-Văn (Saigon)
39 Phạm-văn-Xuân (Pursat)
40 Nguyễn-ai (Nhatrang)
41 Nguyễn-thế-Hướt (Vinhlong)
42 Phạm-Khôi (Saigon)
43 Nguyen-văn-Premier (Bentoa)
44 Nguyễn-văn-Thắng (Cholon)
45 Bùi-ngọc-Cang (Bacliêu)
46 Huỳnh-văn-Hiền (Giadinh)
47 Trần-văn-Kỳ (Cholon)
48 Nguyễn-hòa-Trấn (Bienhh)
49 Lê-văn-Thao (Saigon)
50 Nguyễn-văn-Thừa (Nhatrang)
51 Phạm-ngọc-Thiệu (Giadinh)
52 Lâm-pb.-Thành (Bachgia)
53 Nguyễn-bá-Ân (Kratie)

Trường học NAM-HƯNG Fd Delanoue « CANTHO »
(Chi nhánh của trường CHAN-THANH, Saigon

Dạy từ lớp chót (Cours enfantin) đến năm thứ hai học Thành chung
Trường rộng rãi, mát mẻ. — Giáo sư lão luyện. — Kỷ luật nghiêm khắc. Kỳ thi sơ học vừa rồi tại Cantho, trong 35 trò có đến 20 trò đậu :

1 Đặng-văn-Tâm (Cantho)
2 Trần-ngọc-Thủy (Cantho)
3 Nguyễn-ngọc-Nhơn (Cantho)
4 Nguyễn-văn-Ê (Cantho)
5 Lý-thị-Lê (Cantho)
6 Lê-văn-Huyền (Bachgia)
7 Lý-thơi-Thâm (Cantho)
8 Võ-hiếu-Lương (Cantho)
9 Thái-kit-Hồng (Cantho)
10 Khâu-văn-Nhơn (Travinh)
11 Nguyễn-văn-Tám (Soctrang)
12 Nguyễn-Thanh-Vân (Cantho)
13 Võ-văn-Dĩ (Cantho)
14 Ngô-văn-Nam (Châudoc)
15 Đặng-trung-Hiếu (Longxuyên)
16 Nguyễn-văn-Thủy (Cantho)
17 Tô-kim-Thủy (Nam-vang)
18 Phan-thông-Đẩu (Cantho)
19 Ta-đức-Châu (Cantho)
20 Phạm-duy-Quang (Longxuyên)

Ngày lựa trường chung (nhằm ngày 26 tháng Sáu Annam) 2 Août 1937

Ở Saigon, Đốc-học : PHAN-BÁ-LÂN, Cao-đẳng Sư-Phạm Hanoi
Ở Cantho, Đốc-học : BÙI-THỌ-VINH, Cao-đẳng Sư-Phạm Hanoi

N° 30

Hùng - đớm nhàn - dược - thủy

Trong châu thân con người có chi qui cho bằng cặp con mắt, nên hễ rỏi mà con mắt có đau, thì ta nên mau mau tìm lấy thuốc hay mà điều trị tức thì ; chớ chẳng nên lấy lắt bỏ qua mà sanh hại.

Nhưng muốn kiếm cho được thuốc hay cho khỏi tiền mất tật còn, thì phải mua thứ thuốc « Hùng-đớm nhàn-dược-thủy » mà nhỏ vào thì thấy hết liền.

Cứ gởi thơ cho nhà thuốc :

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

47, rue de Canton, 47

CHOLON

Dầu Nhị-Thiên-Đường

Khắp trong thiên hạ đều dùng dầu Nhị-Thiên-Đường. Vì nó tốt, sức thuốc mạnh, có thể cứu người mau lẹ, không có thứ dầu nào sánh kịp, ấy là một thứ dầu chuyên trị bá chứng, công hiệu như thần.

Chợ Tân - hương có yên sáng

Mytho. — Cách ít tháng nay chúng tôi có viết bài kêu ca trên báo nầy nói về cái chợ Tân - hương nó tối đen, vì không có được 1 ngọn đèn nơi nhà dài chợ trong lúc ban đêm. Nay nhờ ơn quan chủ-quận châu-thành Mytho ghé mắt đến bài ấy, cho nên ngài mới kỷ trác về làng, dạy hương chức làng mua sắm đèn treo dầu lửa, mỗi đêm thắp lại nhà dài chợ. Bởi thế nên chừng vài tháng nay, hễ tối lại thì chợ đã có yên sáng.

Thật, không việc ích nào là quan trên không ghé mắt đến, nhưng bởi hương-chức không muốn lo đều công ích cho thôn xã mình đó thôi, thử nghĩ lại cái đèn treo tại nhà dài chợ Tân - hương đó thì biết.

Còn cái đèn (manchon trong nhà hội nữa, sao bà-hội-tề không bắm tổ cùng ngài xuất công ho mua sắm, để cho sáng suốt đặng dễ-dàng cho hương chức làm việc trong lúc ban đêm. Và lại cái đèn manchon trong nhà hội lại còn có ích hơn nữa, thì có lẽ đâu ngài ngó lơ hay sao ! ?

HOÀNG-DƯ

TÍN TÀU ĐI

Qua Pháp

Le *Linois* le 2 Septembre (C.R.)
Le Parthos 12 Septembre M.M.
Le Sphinxle 12 Septembre (M.M
Le *Cap Padaran* 14 sept. C. R.

Ở Bắc và Trung-Bắc về

Le *Claude Chappe* le 15 sept (M M.
Le *Tagisé* le 1er sept, (M.M.)
Le G. G. Van Vollenhoven le 6 Septembre (S.A.M.I)

Qua Tàu và Nhựt-bổn

Le d'artagnan le 1 Sep (M. M.)

Ở Singapore lại (via Poulo-Condore)

TRINH - THÁM ☙ N° 89 ☙ TIỂU - THUYẾT

Thảm-sử sau chục vạn đồng bạc

Dịch giả SONG-BÌNH.

(Tiếp theo)

Bồng thấy Cảnh-trưởng và mấy tên lính Cảnh-sát tới đó, chắt vấn sơ qua về vụ án mạng nầy, vì Cảnh-sát-cuộc tiếp điện-thoại của chủ-nhơn ở khách-sạn kia, nên Cảnh-trưởng phải làm theo phận sự như vậy, khi Cảnh-trưởng chất vấn Tiên-nhi mấy tiếng, rồi thôi thúc Tiên-nhi và chủ - nhơn ở khách-sạn ra đi. Tiên-nhi đi rước dẫn dường, đem Cảnh-trưởng và lính cảnh-sát tới chỗ Lan-bá-tước bị ám sát. Hạnh - công - tử lỏn đi đâu mất, không đi theo Tiên-nhi tới chỗ án mạng nầy.

Cảnh - trưởng khám nghiệm tử-thi của Lan-bá-tước rồi, biết là Lan - bá-tước bị ám sát thiệt khi ấy, Cảnh - trưởng lại trở về khách-sạn, là chỗ trú ngụ của Tiên-nhi, Cảnh-trưởng lại khám xét chỗ khách-sạn nầy đây, nhứt là phòng ngủ của Tiên-nhi khám xét rất kỹ, Cảnh-trưởng khám xét đâu đó xong việc, bèn truyền lịnh bắt Tiên-nhi tới Cảnh-sát-cuộc hầu tra ; vì Tiên-nhi là người rất quan hệ trong vụ án mạng nầy, phải bắt nàng tới Công-môn tra vấn, khi Tiên-nhi bị bắt tới Cảnh-sát-cuộc, nàng sửa soạn đi theo Cảnh-trưởng và lính cảnh-sát một lần, dịp đâu lại thấy Hạnh-công-tử tới thăm, nàng biểu Hạnh a coi hộ giùm nương bao cho nàng cẩn-thận, bởi nàng tin cậy Công-tử kia là người tâm phúc, chẳng có lòng nghi ngại chút nào ; Hạnh - công - tử trong dạ mừng thầm, bèn nhận lời ký thác của Tiên - nhi lập tức.

Đoạn Tiên-nhi tới Cảnh-sát-cuộc, bị nhà chức-trách giữ lại ở đó vài hôm, một ngày kia đúng bảy giờ buổi mai, Cảnh trưởng mở một cuộc « bi - một thẩm phán » Tiên-nhi cung khai hết đầu đuôi gốc ngọn, nàng không nói giấu một ơi, Cảnh-trưởng theo lời khẩu-cung của Tiên - nhi, định chắc bọn ác-côn là hung-thủ trong vụ án mạng của Lan-bá-tước, Cảnh-trưởng bèn cho phép Tiên-nhi trở về chỗ trú ngụ, để mai táng tử-thi của Lan-bá-tước cho xong, ông lại biểu Tiên-nhi chờ đợi ít lâu, sẽ có phái-viên nã tróc hung-thủ kia giải nạp.

Tiên-nhi vâng lịnh Cảnh-trưởng, nàng trở về khách-sạn một khi, lúc nàng bước vào các phòng ngủ của nàng, chẳng thấy Hạnh-công-tử ở đó, nàng lật đật do hỏi chủ-nhơn ở khách sạn, thì chủ-nhơn kia đáp lại rằng : Quý - phu - nhơn tới Cảnh-sát-cuộc được một hồm, thì Hạnh-công-tử đi đâu vắng mặt, không biết Công-tử kia có việc gì ngăn trở, hai ba ngày rày không trở lại đây, và Công-tử kia ra đi một cách ám thầm, chẳng nói với bọn bồi-phòng một tiếng, cách cử-chỉ của Công-tử kia như vậy, Bì-nhơn lấy làm quái lạ lắm da ; Tiên-nhi nghe nói ngạc nhiên, nàng phát hỗ nghi trong dạ, tức thời kiểm sát rương bao lại, thấy trang-vật mọi thứ y nguyên, chỉ có ngân phiếu sáu chục vạn bạc để trong rương, chẳng biết bay đi đâu mất ; Tiên-nhi hoảng hồn hoảng vía, cơn sững sốt không nói một lời, nàng đứng đó chất lưỡi dậm chơn, không xiết nỗi than dài hở vắn, khá ghê thay « hoa vô đơn chi » nàng đau lòng xót ruột không ngăn.

(Còn nữa)

Imp LỤC-TỈNH TÂN-VĂN

Gérant : LÂM-VĂN-NGỌ

2160
31 Août 37

VÌ THÙ OÁN CHI ĐÂY ?

Thừa lúc người ta ngồi uống nước xây lưng vào trong, nhảy tới chém !

Bốn tên lính ean dăm, nhảy vào can thiệp và cũng bị chém—và có quả đúng như lời tên hung thủ bị bắt nãy khai chăng ? ?

Hồi sớm mai ngày 25 Août, vào 8 giờ sớm mai, tại chợ Mỹ-Luông (Long-xuyên) trong một tiệm cà-phê của tên Thẹo, có xảy ra một vụ lưu huyết hết sức ghê gớm và gan dạ.

Nguyên tên Lâu đương ngồi uống nước trong tiệm nói trên, xây lưng vào trong, thình lình tên Giàu ở dâu trong buồng tiệm cà phê nhảy tới, chém dại vào ót tên Lâu một dao thật mạnh.

Lâu vừa giơ tay lên để chịu lấy lưỡi dao, thì liền bị Giàu chém bồi một dao thứ nhì nữa, tét bỗ khẩu tay.

Giữa lúc đó có 4 người lính đồn đi ngang qua thấy thế, liền ghé lại, nhảy vào can thiệp, nhưng cũng bị Giàu vung dao chém loạn lâm cho 4 anh sau nầy đều phải bị thương máu ra đầm đề.

Lấp tcy đã bị thương nặng, song cũng cố tỉnh, rán hết thần lực ôm chặc, Giàu lại để cho 4 anh lính ấy xông vào bắt nó.

Bọn tên Niên, ngoan Phú và Cầm đi theo hộ trợ Giàu, khi thấy Giàu bị bắt, chúng bèn kéo nhau bườm hết.

Sau khi đó, Lâu được chở vào nhà thương Cù-lao gieng để băng bó. Thương tích anh ta xem mỏi khá nặng lắm.

Giàu bị bắt đem về bót ông Cò giam tạm.

Cứ theo lời Giàu khai thì vì sự thù oán với Lâu mà 2 tên anh chị có tiếng là Ba Chánh và Tư Nhân mướn nó hành thích Lâu đó.

Giàu lại còn khai rõ ràng trước kia Tư Nhân có cho anh ta 20$ nhưng anh ta đánh bài cáo thua hết 10$, sau rồi Tư Nhân mới đưa thêm cho anh ta 10$ nữa và bao xe cho anh ta xuống chợ Mỹ-Luông để thi hành thủ đoạn tàn xát.

Việc nầy, hiện nay nhà chuyên trách ở Mỹ-Luông còn đang tìm âng-kết.

Chớ xem sự thiệt hư ra thế nào ?

Chớ, theo lời khai của Giàu, chúng tôi cho là khó in lắm, vì rằng đối với Tư Nhân, một tay anh chị danh tiếng, tưởng người nào ở dưới miệt ấy thì đều rõ biết được cái thái độ khoan hồng và cái lòng vị tha của anh ta sống ở trong một cái gởi mà người đời thường sợ và thường khinh.

Chúng tôi chắc Tư Nhân chẳng hề có cái thái-độ đê hèn và tối vô nhơn đạo ấy.

Cuộc xổ số

Hội lập bản và tập phương-pháp vào cơ binh Namkỳ

Ngày xổ số: *11 Novembre 1937*

Những số trúng :

1 số độc đắc		1000p.
2 số trúng	500p.	1000.
10 —	100.	1000.
20 —	50.	1000.
200 —	10.	2000.
233 số trúng.		6000p

In ra bản 20000 số

MỖI SỐ : Op.50

Hội giao trọn quyền bán giấy số cho ông.

TRẦN-THÁI-NGUYÊN
Imprimerie de l'Union
-:- Saigon -:-

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

KỲ NHÌ NĂM 1937

900.000 đồng bạc chia ra làm năm bộ

mỗi vé là một đồng

BỘ CAO-MIÊN *(bộ thứ nhì)*
Từ số 200.000 đến số 289.999 và từ số 300.000 đến 389.999
Xổ tại Hanoi ngày 9 tháng Septembre 1937

BỘ BẮC-KỲ *(bộ thứ ba)*
Từ số 400.000 đến số 489.999 và từ số 500.000 đến số 589.999
Xổ tại Hanoi ngày 14 Octobre 1937

BỘ TRUNG-KỲ *(bộ thứ tư)*
Từ số 600.000 đến số 689.999 và từ số 700.000 đến số 789.999
Xổ tại Hanoi ngày 2 tháng Décembre 1937

BỘ AI-LAO *(bộ thứ năm)*
Từ số 800.000 đến số 889.999 và từ số 900.000 đến số 989.999
Xổ tại Hanoi ngày 6 tháng Janvier 1938

Mỗi bộ có 4.029 số trúng

1 số trúng	4.000 đồng	
8 —	1.000	—
60 —	100	—
360 —	50	—
3600 —	10	—

Có 5 lô lớn chung các vé trong 5 bộ đều đặng dự
Xổ tại Hanoi ngày 6 Janvier 1938

1 số trúng	100.000 đồng	
1 —	40.000	—
1 —	20.000	—
2 —	10.000	—

Những việc vận tải khác lên Lèo

(Tiếp theo trương nhứt)

Pakhinboun đi thứ năm thuyền mấy 17h.15
Pakhinboun đi thứ năm thuyền mấy 17h 30
Thakhek đến thứ năm thuyền mấy 18h.45
Thakhek đi thứ sáu xe hơi 8h
Bifurcat đến thứ sáu xe hơi 8h.30
Km 30 đi thứ sáu xe hơi 8h.45
Thépone đến thứ sáu xe hơi 12h.
Thépone đi thứ sáu xe hơi 13.
Donghà đến thứ sáu xe hơi 17h.
Kỳ thứ nhứt thứ năm 9 Sept.

Nếu các việc xong xuôi thì các đường sau nầy như ngày giờ nầy ;

A) Nay Thakhek-Vientiane :
Thakhek đi thứ hai thuyền mấy 4 giờ.
Pakhinboun đến thứ hai thuyền mấy 8 giờ
Pakhinboun đi thứ hai thuyền mấy 8 giờ 15.
Paksape đến thứ hai thuyền mấy 20 giờ.
Paksape đi thứ ba thuyền mấy 5 giờ.
Bantobok đến thứ ba thuyền mấy 10 giờ 30.
Bantabok đi thứ ba thuyền mấy 11 giờ
Ventiane đến thứ ba thuyền mấy 13 giờ 30.

B) Vientiane — Thakhek :
Vientiane đi thứ tư xe hơi 11 giờ 30.
Bantobok đến thứ tư xe hơi 14 giờ.
Bantabok đi thứ tư thuyền mấy 14 giờ 30
Paksane đến thứ tư thuyền mấy 18 giờ
Paksane đi thứ năm thuyền mấy 7 giờ 30.
Pakhinboun đến thứ năm thuyền mấy 15 giờ 30
Pakhinboun đi thứ năm thuyền mấy 15 giờ 45.
Thakhek đến thứ năm thuyền mấy 18 giờ.

Ở HẠT TÂY-NINH CÓ CHUYỆN GÌ LẠ ?

Một tiếng súng nổ một người bị thương !

Hôm đêm 26 Août, vào 10 giờ tại nhà thầy đội B. ở cơ lính thủ hộ Tây-ninh, thình lình lại phát lên một tiếng súng nổ hết sức dữ dội.

Liền khi đó có một người ngã ra nằm bất tỉnh, bị thương rất nặng. Và cũng trong lúc ấy, người ta bèn chở người bị thương vào dưỡng đường.

Bịnh nhơn khai với nhà chuyên-trách rằng có lẽ ai thù oán anh ta đã núp ở ngoài bàn vô nhưng đến khi khám xét thì nhà chức-trách không thấy dấu dạn rỉa ra nên khó mà tin rằng phát súng ấy ở ngoài bàn vô cho được.

Và bịnh nhơn có bị nhiều vết đạn trúng phớt ngang ngực, ở cánh cổ 3 vít và ngón tay trỏ bên trái đứt mất.

Cuộc điều tra của nhà chuyên trách đang tiến hành chờ xem, coi nguyên nhơn vì đâu ?

BÀ HỎA NĂM NAY ĐỨ TƠN QUÁ !

Hết thiêu nhà rồi bây giờ thiêu đến ô-tô

Hôm qua, vào 3 giờ chiều gần nhà thờ Bà - chiều có xảy ra một trận hỏa tai.

Thình lình, có tiếng người la bài hải, lửa ! lửa ! chạy !

Thì ra không rõ tại sao chiếc xe Berliet số C. A. 477 của thầy Hình giúp việc cho hãng Socony bỗng đương ở đâu mấy lại phát hỏa lên rất dữ dội.

Lửa cất ngọn thiệt cao, may nhờ có những người lối xóm bàn cận chạy lại cứu giúp, kẻ xúc cát đổ vô người thì múc nước tưới vào, làm lăng xăng một hồi, bà hỏa chịu thua, đang vân đi mất.

Chiếc xe nầy có bảo-kê, cái đâu máy bị cháy hư hao hết. Chưa rõ nguyên nhơn vì sao ?

Tại hãng **ALCAN-SAIGON**
7, Quai de Belgique, **Saigon**
(Gần cầu quảy)
Có bán MÙI DIỂM
Sulfate d'ammoniaque) bo mia.

BÁO « MAI »

sắp xuất bản

Ngày 4 Septembre tới đây, báo « MAI » về phần chủng tôi độc-lực chủ trương, bắt đầu xuất bản.

Mặc dầu giá giấy lúc nầy lên cao một phần ba, báo « MAI » sẽ ra mỗi tuần 20 trương, cho được rộng mở thêm nhiều mục và đón rước những giai-tác của các bực văn nhơn trong xứ.

Nội-dung nhiều Bài, gồm các vấn đề quan hệ về chánh - trị, học - thuật, thế-giới, thời - sự, lịch-sử v v... chúng tôi lựa chọn biên chép một cách thiết thời và rằng tô điểm nhiều hình ảnh để cho độc-giả xem báo có thể vừa giải trí, vừa vui mắt.

Tóm lại, báo « MAI » sẽ là tờ báo đáng xem, không phụ tấm lòng quý hóa của ngài chiếu cố.

Mong rằng các bạn đọc sẽ ghi qui-tánh cao-danh và địa-chỉ, rồi cho đem sớm lại báo quán để được kể vào số độc-giả ân-nhân buổi đầu và định sẵn lo cho vừa sự cung cấp.

Trân trọng
DÃO-TRINH-NHẤT
Chủ-nhiệm « MAI »
Tuần báo ra ngày thứ bảy
N° 150 Rue LAGRANDIÈRE
-:- Saigon -:-

Chư vị độc-giả chiếu cố mua báo trọn năm mà trả tiền mà « trực-tiếp » cho bổn - báo xin kính tặng ba cuốn sách sau đây :

1 — **PHAN-ĐÌNH PHÙNG**, tiểu-sử một vị anh-hùng nước ta trong hồi mới định cuộc bảo-hộ.

2 — **VÕ GIA - ĐÌNH**, tức là tiểu-thuyết trứ danh « *Sans Famille* » của Hector Maloi, do ông tú - tài Nguyễn-đỗ-Mục và ông giáo - sư Đào Hùng dịch ra quốc ngữ.

3 — **QUỐC VĂN CỤ THỂ**, của ông Phó-bảng Bùi-Kỷ, chú về đủ các lối thi văn ta.

Cả ba cuốn đáng giá hiện thời 2$50. Thế là độc - giả mua báo MAI trọn năm tốn có 3$50 thôi.

Độc giả trả tiền 6 tháng thì được lựa một cuốn trong 3 cuốn.

Toa thuốc

Trị chứng bốn mùa cảm mạo

Cảm thương hàn, bị ôn dịch, hàn nhiệt vãn lai, nhức đầu, mình mẩy đau nhức, nó bơi, sinh ruột, ụa mửa, ỉa chảy, ho có đám nhiều tu) uống than dưới đây :

Từ-tô diệp, 2 chỉ ; Hương-phụ, 3 chỉ ; Trần-bì, 2 chỉ ; Cam - thảo, 1 chỉ ; Xuyên-khung, 2 chỉ ; Bạch-chỉ, 1 chỉ Tế-tân, 1 chỉ ; Ma - hoàng 1 chỉ ; Thương - truật, 1 chỉ ; Hạnh-nhơn, 1 chỉ ; Tang-bạch bì, 1 chỉ ; Bạch-truật, 2 chỉ ; Bán bạ, 1 chỉ ; Khương-hoạt ; 2 chỉ ; Hoắc-hương, 2 chỉ ; Sài-hồ, 1 chỉ ; Chỉ-xác, 1 chỉ. Gia 3 lát gừng sống. Sắc uống. Kỵ thai.

∴

Trúng thử

Trúng - thử là vướng nhằm khí nóng của trời đất. Nhứt là mùa hạ thì con người hay vướng nhằm chứng « trúng-thử » . Phải chứng trúng-thử thì la mửa, mình nóng, khát nước, nhức đầu, đau nhức cả mình mẩy, hôn mê bất tỉnh, tay chơn co rút, thâm đen. (vọp bẻ)

Chứng trúng thử cũng giết được người, không thua gì chứng ôn-dịch. Hãy uống thang dưới đây :

Xuyên hậu phát (sao với nước gừng) 5 chỉ ; bạch biển đậu (sao) 5 chỉ ; Hương nhụ 5 chỉ ; Hoàng liên (sao nước gừng) 3 chỉ, khương hoạt 3 chỉ ; Hoắc hương 3 chỉ ; Trần bì 1 chỉ ; Ban hạ 1 chỉ ; cát căn 1 chỉ ; Thiên-hoa phấn 1 chỉ. Gia 3 lát gừng sống sắc uống Kỵ thai.

Phải chứng trúng thử như trên, mà đương đại tiện (đi tiêu) hạ huyết (ra máu) thì uống than sau đây :

Hương nhụ 3 chỉ ; Xuyên hậu phát, (sao nước gừng) 3 chỉ ; Bạch biển đậu, (sao) 3 chỉ ; Sơn chi tử, (sao) 2 chỉ ; Hoàng liên, 2 chỉ ; Hoàng bá, 2 chỉ ; Hoàng cầm, (sao) 2 chỉ. Gia 3 lát gừng sống. Sắc uống. Kỵ thai.

D.T.V.

NAM KỲ

Kinh tế cuộc

Giá lúa

Ngày 31 Aout 1937 theo giá lúa ở các nhà máy ở Cholon, bán nguyên bao 68 ki-lô.

Lúa thượng hạng	3.77—3.82
Lúa hạng nhứt	3.72—3.75
Lúa hạng nhì (Japon)	3.58—3.67
Lúa hạng nhì (Java)	3.53—3.58
Lúa thường dùng	3.50—3.55
Rachgia thượng hạng hột dài	3.75—3.77
Camau	3.75—3.77
Bacliêu, Soctrang, Baixau	3.74—3.75
Bentre, Gocong	3.80—3.87
Omôn, Cailây	3.72—3.73
Sadec, Longxuyên	3.58—3.60
Chaudoc lúa đỏ	3.40—3.45
Caomlên hột dài	3.65—3.67

Bắp

Đỏ mỗi 100 k. Aout, Sept. 8.00
Trắng mỗi 100k.

Dừa khô

Dừa khô Saigon mỗi 100 Ki-lô *không có giá*

Đường

Đường cát trắng mỗi 100k. 24.00

Giágao

Ngày 31 Aout 1937 bán đạc theo mé sông, không kể tiền sở phí, bán luôn bao 60k. 700.

Gao số 1 25°, tấm	5.55—5.60
Gao số 2 40°/, tấm	5.30—5.35
Gao số 3 50°/, tấm	5.15—5.20
Gao lức 5 °/, lúa	4.60—4.65
Tấm số 1, số 2	4.62 4.65
Tấm số 3	4.25—4.30
Cám trắng	1.55—2.60
cám lức	1.01—1.15

Heo

Mỗi 100 ki-lô 75.00—76.00

Giá cao-su

Paris	26-8-37 11 55 *a lek.*
Londres	27-8-37 9d. 1/16 p.
Singapore	28-8-37 0.30 1/4
New-York	27-8-37 18 30p.

Giá bạc

Taux Officiel	10/00
Banque de l'Indochine	10.00
Banque Franco-Chinoise	10.00
Banqkong et Sanghai	10.00
Chartered Bank	10 00

Giá đồng bạc củ

Ngày 20 Août 1937 0.83 3/4

Vé quốc-trái

Vé Quốc-trái Đông-Pháp 70p.2:

TIN TÀU TỚI

Ở Pháp lại
Le d'Entrecasteaux 6 sept (C.R.)
Le Chenonceaux 13 Sept (M.M.)

Ở Bắc và Trung-Bắc vô
Le Canada Chappele 9 sept. (M.M.)
Le Linios 2 Septembre (C.R.)
Le Cap Padaran 10 sept (B.R.)
Le G.G. Van vollenhoven 4 sept (S.C.M.I.)

Ở Tàu và Nhựt lại
Le Porhos 10 septembre M.M.
Sphinx le 17 Septembre (M.M.)

Ở Singapore lại (via poulo-condore
Le G.G. Pasquier le 2 septembre (S.A.M.I.)

ĐỌC BÁO CỐT LÀ TÌM
Mới, Lạ
Mỗi tuần vào ngày thứ bảy nhiều cây viết có tiếng tâm trong làng-văn xứ nầy tận tâm đem hiệu rõ hai điều kỳ trên tờ :
"Nhựt-báo"
sẽ xuất bản vào ngày 4 Septembre, Tòa soạn và Trị-sự : 137 đường LAGRANDIÈRE
-:- Saigon -:-
Do Nguyễn báo-Toàn Giám-Đốc
Đó là một tờ báo rất ưa thích sự hoạt - động và điều mới lạ.
MỖI SỐ : 0$10

Mấy người mà ít hay đau vặt không hay cảm mạo thương hàng, ít hay nhức đầu sổ mũi ; là họ nhờ có sẵn sẵn một vẻ đã **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** để ở trong túi họ luôn, không khi nào ngớt.

TIN VẮN

Ông Lord Runciman, thân phụ của một nguyên tổng trưởng trong bộ nội các Beldwin, mới vừa tạ thế và hưởng thọ được 90 tuổi.

∴

Ông có một cuộc đời hết sức mạo-hiểm lý thú.

∴

Ông sanh trưởng vào một gia-đình chuyên nghề hàng hải, và ông là cháu của 2 vị thủy thủ giúp việc cho Nelson hồi đánh ở trận sông Nil và Trafalgar.

∴

Vào năm được 12 tuổi, ông đã có chí mạo hiểm phiêu lưu rồi, nên ông xin xuống giúp việc cho một chiếc tàu binh nhỏ.

∴

Từ ở địa vị một tên lính thủy quên, ông lần lên đến chức hoa tiêu và rốt sau ông làm tới Hạm trưởng.

∴

Và ông cũng là một người tiêu chuẩn trong những vị hùng anh của Kipling trong « Thiếu-tá cang đảm » (Capitaine courageux)

∴

Sau 27 năm phiêu lưu trên mặt biển, theo giấy của quan lương y chứng nhận, khương kiện của ông đã giảm.

∴

Nên ông buộc lòng phải lên bờ lập nghiệp với một số vốn hết sức ít oi.

∴

Bốn năm tranh đấu, vật lộn với người đời để tìm cái sống thừa, và rồi kết quả, ông gầy dựng được một công ty Tàu chở chuyên hàng hóa « Moor Line »

∴

Năm 1884, là năm mà thời kỳ kỹ-nghệ ở anh bành trướng và kỹ-nghệ than cùng xuất sản thạnh dượng.

∴

Và kế đó, năm năm qua, ông Ruciman, nhờ ở nghề làm dầu gậu, mà ông được làm chủ một đoàn thuyền có trên 40 chiếc.

∴

Vào năm 1906, ông được phong Tước Tử, kế qua năm 1910 ông làm Hội trưởng phòng Thương mãi hàng hải.

∴

Tới năm chót mà ông cũng còn làm được hai chuyện cho người đời phải lưu ý đến luôn luôn...

∴

Vào năm 84 tuổi, ông cởi máy bay đi du lịch, với đứa cháu ông.

∴

Và kế vài năm trước khi ông từ giã cõi đời, ông có thưởng cho một gả trộm một cái « Nocao » nằm sải tay, vì toan cướp giựt đồng hồ đeo tay của ông, trong lúc ông đi dạo ngoài phố.

∴

Uống mỗi ngày một viên Aspirine Usines du Rhône, ly là biết lo xa vậy bởi vì thuốc nầy làm cho ta khỏi nhức đầu.

∴

Món đồ nữ trang làm thật khéo mà không nhận hột xoàn. Quận-chúa chưa gọi mới là đẹp

∴

Sau khi làm lụng về trí thức hay là thân thể ca ngày một nhọc thì thấy nhức đầu khó chịu

Muốn cho được tỉnh minh lại hãy uống một hườn hay là hai hườn Aspirine Usines du Rhône.

∴

Vô nhà Quận-chúa các bà vui vẻ gặp nhau như một đám tiệc khen món nầy ngon, món kia ăn là miệng. Còn đồ nữ trang nhận hột xoàn mới Quận-chúa cũng là cũng khéo nước xoàn chiếu lanh

Vì trời mưa tầm tả, nên trận đánh vỗ tranh vô địch hoàn cầu Joe Louis — Tommy Farr đời lại tối thứ hai, người ta bàn Joe Louis phải thắng.

∴

Cuộc tranh vô địch hoàn cầu chạy sau xe máy dân (demi fond) đã về người Đức là Lohman chạy 100 km trong một giờ 35 phút 25 sao, vô địch Pháp quốc là Terreau hạng nhì, người Đức là Schen hạng ba, người Ý là Severgnini hạng tư và người Bỉ là Meulemans hạng năm.

∴

Hôm ngày 13 Août, Đức có làm lễ thất bách châu-niên kinh-đô Berlin tại dinh Bốc-lý dưới quyền chủ tọa ông bác sĩ Julius Lippert, nghị-trưởng tại châu thành, và ông bác sĩ Joseph Goebbels, tổng trưởng bộ tuyên truyền của chánh phủ Reich và đảng trưởng của đảng Quốc-xã ở Berlin.

∴

Trong một bài diễn văn, bác sĩ Lippert có quả quyết rằng, sự sáng lập kinh-đô Berlin, vào thế kỷ thứ 13, là một sự tranh-đấu do vài người Đức chủ trương, để bành trướng cái kỷ luật nhà binh và cái ý chí thờ kính của người Đức.

∴

Trong bài diễn văn đáp từ, bác sĩ Goebbels có tuyên bố vẫn tắt rằng, ngài rất lấy hân hạnh mà dự lễ thất bách châu niên nầy của nước Đức thuộc người Đức và đảng quốc-xã, và Berlin khỏi bán cho Moscou bởi những bọn ký sanh do-thái.

∴

Nên mua giấy số Tập-bản, vì chắc có phần trúng.

Bán ra 20 ngàn số là 10 ngàn đồng, mà cho trúng 233 lộ cộng 6000 đồng.

Nếu mua giấy số mà chắc phần trúng hơn, thì nên mua giấy số Hội Tập bản.

∴

Quận-chúa 21, Amiral Courbet Saigon bán bông tai có khoá vặn bằng vàng tây có giấy bảo kết 15 năm, vàng cao, nhận hột xoàn mới nước chiếu lanh giá 6 p. 80. (bông người lớn

∴

Dầu **NHỊ-THIEN-ĐƯỜNG** là một thứ dầu bá chứng, trị bịnh như thần ; nhứt là bịnh cảm mạo tứ thời ; hoặc là nhức đầu đau bụng hoặc xây xẩm mặt mày ; hoặc tức rang nơi ngực, trong uông ngoài thoa, hết trong chớp mắt.

∴

Thuốc hườn « Aspirine Usines du Rhône » chuyên trị các bịnh nhứt đầu, long óc sổ, mỏi và đau nhứt răng.

∴

Dầu kiểu nào khó chơm hoặc trơn bên thế nào Quận-chúa chúng tôi làm in hệch như ý muốn mà tiền công phải chăng.

∴

Muốn mua một món nữ trang nào vững trước Quận-chúa sẽ thấy nhiều món đồ nữ trang thật khéo chưa hiệu nào làm được.

HÃY NHỚ XEM
TRINH THAM
tiểu thuyết
Sự-tích rất ly-kỳ bí-mật do SONG-BÌNH dịch thuật
Nơi trương 5